

18/2004 Sb.

ZÁKON

ze dne 10. prosince 2003

o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a některých příslušníků jiných států a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace)

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

ČÁST PRVNÍ

UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE A JINÉ ZPŮSOBILOSTI

HLAVA I

ZÁKLADNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Předmět a účel zákona

(1) Tento zákon zapracovává příslušné předpisy Evropské unie¹⁾ a upravuje postup správních úřadů, profesních komor a veřejnoprávních zaměstnavatelů (§ 37 odst. 1) při uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti vyžadované pro výkon regulované činnosti na území České republiky, pokud byla odborná kvalifikace získána nebo tato činnost byla vykonávána v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci osobami uvedenými v odstavci 2. Tento zákon rovněž stanoví pravidla pro částečný přístup k regulovaným činnostem a uznávání odborného výcviku vykonaného v jiném členském státě Evropské unie, jiném smluvním státě Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederaci.

(2) Podle tohoto zákona se uznává odborná kvalifikace a jiná způsobilost

a) státního příslušníka členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace (dále jen „členský stát“),

b) osoby s trvalým pobytem na území České republiky,

c) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu a) nebo b)²⁾,

d) státního příslušníka jiného než členského státu, bylo-li mu v České republice nebo jiném členském státě přiznáno právní postavení dlouhodobě pobývajícího rezidenta v Evropské unii^{2a)},

e) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem vědeckého výzkumu^{2b)},

f) rodinného příslušníka osoby uvedené v písmenu d) nebo e), byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky^{2c)},

g) osoby, které byl na území České republiky udělen azyl nebo doplňková ochrana, nebo jejího rodinného příslušníka, byl-li mu povolen dlouhodobý pobyt na území České republiky^{2d)},

h) státního příslušníka jiného než členského státu, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby^{2e)},

i) státního příslušníka jiného než členského státu, který je obětí obchodování s lidmi nebo obdržel pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a který spolupracuje s příslušnými orgány, byl-li mu na území České republiky nebo jiného členského státu Evropské unie povolen pobyt za tímto účelem^{2f)},

j) žadatele o vydání modré karty Evropské unie²⁰⁾ nebo držitele této karty, žadatele o vydání zaměstnanecké karty²¹⁾ nebo držitele této karty anebo držitele povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky vydaného za jiným účelem než zaměstnání, který je na území zaměstnán,

(dále jen „uchazeč“).

(3) Ustanovení tohoto zákona se použijí, pokud ustanovení zvláštního zákona neupravují problematiku uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti jinak. Tím není dotčen dočasný nebo příležitostný výkon regulované činnosti podle hlavy VIII tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů^{2g)}.

§ 2

Základní zásady uznávání odborné kvalifikace

(1) Správní orgány, profesní komory a zaměstnavatelé (§ 37 odst. 1) mohou pro výkon regulované činnosti v České republice vyžadovat od uchazeče splnění pouze těch podmínek, které zvláštní právní předpis vyžaduje od občana České republiky, který získal odbornou kvalifikaci v České republice.

(2) Při rozhodování o uznání odborné kvalifikace se uznávací orgány řídí veřejným zájmem a zájmy fyzických a právnických osob, které by mohly být porušeny výkonem regulované činnosti osobami s nedostatečnou odbornou kvalifikací a které jsou chráněny zvláštními právními předpisy upravujícími za tímto účelem podmínky výkonu regulované činnosti. Těmito chráněnými zájmy jsou zejména ochrana života a zdraví, ochrana majetku, ochrana spotřebitele, ochrana životního prostředí, ochrana národního kulturního pokladu, ochrana před závažným porušováním zvláštních právních předpisů nebo před jiným závažným následkem; stanovené podmínky musí být přiměřené a nezbytné pro ochranu zájmů chráněných jinými právními předpisy.

§ 3

Vymezení pojmů

(1) Pro účely tohoto zákona se rozumí

a) odbornou kvalifikací způsobilost fyzické osoby k výkonu regulované činnosti,

b) dokladem o dosažené kvalifikaci diplom, osvědčení nebo jiný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu nebo obdobný doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí státu, který není členským státem (dále jen "třetí stát"), nebo soubor takových dokladů, získaný uchazečem po ukončení vzdělávání a odborné přípravy (dále jen "vzdělávání a příprava"),

1. který splňuje požadavky právního předpisu členského státu původu stanovujícího podmínku odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti, a tím jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu, nebo

2. který potvrzuje absolvování vzdělávání a přípravy, které uchazeče připravily v příslušné odborné oblasti pro výkon předmětné činnosti, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností.

Součástí vzdělávání a přípravy může být zejména studium, odborný výcvik, praxe vykonávaná pod dohledem kvalifikované osoby, která se řádně ukončuje zkouškou (dále jen "zkušební praxe"), nebo praxe získaná při výkonu předmětné činnosti pod dohledem kvalifikované osoby (dále jen "praxe pod dohledem"),

c) jinou způsobilostí bezúhonnost nebo skutečnost, že vůči uchazeči nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs nebo insolvenční návrh nebyl zamítnut pro nedostatek majetku, nebo že výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby uchazečem nebrání překážka předchozího působení v jakékoli srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku^{2j}), nebo skutečnost, že uchazeč nebyl postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění, nebo finanční způsobilost, nebo zdravotní způsobilost anebo pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou výkonem předmětné činnosti, jsou-li požadovány zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti,

d) předmětnou činností odborná činnost nebo skupina odborných činností, kterou uchazeč hodlá vykonávat v České republice,

1. je-li k jejímu výkonu odborně kvalifikován v členském státě původu [§ 3 písm. b) bod 1],

2. není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, je-li uchazeč pro její výkon odborně připraven [§ 3 písm. b) bod 2] a tuto činnost vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy členského státu původu, nebo

3. pokud předmětnou činnost v členském státě původu vykonává nebo vykonával v souladu s právními předpisy,

e) regulovanou činností předmětná činnost,

1. je-li její výkon ve formě zamýšlené uchazečem právními předpisy členského státu vyhrazen držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,
 2. má-li být vykonávána pro veřejnoprávního zaměstnavatele podle § 37, je-li její výkon v České republice vyhrazen kolektivní smlouvou nebo vnitřním předpisem držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,
 3. vykonávaná v členském státě pod profesním označením, je-li užívání tohoto označení právními předpisy členského státu vyhrazeno držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci,
 4. v oblasti zdravotnictví nebo sociálních služeb, je-li úplata nebo náhrada za tuto činnost systémem sociálního zabezpečení nebo zdravotního pojištění členského státu vyhrazena držiteli stanoveného dokladu o dosažené kvalifikaci, nebo
 5. vykonávaná členy profesní komory nebo profesního sdružení uvedeného v seznamu profesních sdružení nebo organizací, vydaném Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) sdělením ve Věstníku ministerstva, jejichž členy vykonávané povolání se podle obecné směrnice nebo jiného obecného předpisu Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací považuje za regulované povolání^{2k}),
- f)** institucí členského státu vzdělávací zařízení, které na základě oprávnění uděleného tímto členským státem nebo vyplývajícího z právních předpisů tohoto členského státu a v souladu s jeho právními předpisy poskytuje vzdělávání a přípravu a vydává doklady o dosažené kvalifikaci, s nimiž jsou v tomto členském státě spojovány plné právní účinky pro účely výkonu předmětné činnosti bez nutnosti předchozího ověření nebo uznání jejich rovnocennosti, bez ohledu na to, zda vzdělávání a příprava vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci byly absolvovány na území tohoto členského státu; za instituce členského státu se pro účely tohoto zákona vždy považují bez ohledu na místo svého sídla i Evropské školy^{2l}), působící na základě Úmluvy o statutu Evropských škol (dále jen „Evropská škola“),
- g)** regulovaným vzděláváním vzdělávání a příprava, které jsou určeny pro přípravu pro výkon předmětné činnosti, je-li struktura tohoto vzdělávání a přípravy a úroveň upravena právními předpisy členského státu původu nebo podléhá-li dohledu nebo akreditaci příslušného orgánu členského státu původu,
- h)** členským státem původu členský stát, ve kterém uchazeč získal odbornou kvalifikaci pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Členským státem původu se rozumí i třetí stát, pokud to vyplývá z ustanovení tohoto nebo zvláštního zákona. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se členským státem původu rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem,
- i)** domovským členským státem členský stát, ve kterém uchazeč získal odbornou kvalifikaci pro výkon předmětné činnosti, nebo členský stát, ve kterém uchazeč předmětnou činnost vykonává nebo vykonával. Pro účely posuzování jiné způsobilosti se domovským členským státem rozumí členský stát, v němž předmětnou činnost uchazeč naposledy vykonával nebo jehož je uchazeč státním příslušníkem,

j) hostitelským členským státem členský stát, kde se uchazeč hodlá trvale usadit za účelem výkonu předmětné činnosti, nebo členský stát, v němž uchazeč hodlá pouze dočasně nebo příležitostně poskytovat služby,

k) uznávacím orgánem správní úřad nebo profesní komora podle § 29 odst. 1,

l) odbornou praxí skutečný a právními předpisy dovolený výkon předmětné činnosti v členském státě, a to výkon předmětné činnosti konaný v pracovněprávním vztahu po stanovenou týdenní pracovní dobu nebo s tím souměřitelný výkon předmětné činnosti konaný v pracovněprávním vztahu po kratší pracovní dobu nebo konaný na základě dohody o provedení práce nebo dohody o pracovní činnosti nebo s tím souměřitelný výkon předmětné činnosti konaný osobou samostatně výdělečně činnou,

m) odborným výcvikem doba odborné praxe vykonané pod dohledem, pokud to představuje podmínku přístupu k předmětné činnosti, přičemž tuto praxi je možné absolvovat v průběhu nebo po skončení vzdělávání završeného získáním diplomu nebo vysvědčení,

n) evropským profesním průkazem elektronický doklad, který buď potvrzuje, že uchazeč splnil všechny nutné podmínky pro dočasný nebo příležitostný výkon předmětné činnosti nebo dokládá uznání odborné kvalifikace pro účely usazení,

o) celoživotním vzděláváním veškeré všeobecné vzdělávání, odborné vzdělávání a příprava, neformální vzdělávání a informální učení vedoucí ke zlepšení znalostí, dovedností a schopností, včetně profesní etiky,

p) evropským systémem přenosu a shromažďování kreditů nebo kredity ECTS kreditní systém ve vysokoškolském vzdělávání používaný v evropském prostoru vysokoškolského vzdělávání,

q) systémem IMI systém pro výměnu informací o vnitřním trhu určený ke správní spolupráci mezi příslušnými orgány členských států navzájem a příslušnými orgány členských států a Komisí,

r) částečným přístupem možnost uznávacího orgánu uznat v konkrétních případech kvalifikaci pouze pro oddělitelnou samostatnou část regulované činnosti.

(2) Způsobilost fyzické osoby k výkonu regulované činnosti se prokazuje zejména dokladem o dosažené kvalifikaci nebo dokladem o výkonu předmětné činnosti (dále jen „doklad o odborné kvalifikaci“).

§ 4

Stupně dokladů o dosažené kvalifikaci

(1) Dokladem o dosažené kvalifikaci pátého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval více než čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole nebo instituci

obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, který může být rovněž vyjádřen odpovídajícím počtem kreditů ECTS.

(2) Dokladem o dosažené kvalifikaci čtvrtého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, úspěšně absolvoval alespoň tříleté, nejvýše však čtyřleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky na vysoké škole, instituci vyššího vzdělávání nebo instituci obdobné úrovně a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, který může být rovněž vyjádřen odpovídajícím počtem kreditů ECTS.

(3) Dokladem o dosažené kvalifikaci třetího stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel úspěšně absolvoval

a) po získání středního vzdělání s maturitní zkouškou, popřípadě jiného vzdělání požadovaného v členském státě původu pro přijetí na vysokou školu nebo instituci obdobné úrovně, alespoň jednoleté, ale kratší než tříleté denní nebo prezenční studium nebo externí nebo distanční studium odpovídající délky a případně další přípravu vyžadovanou jako doplněk tohoto studia, nebo

b) regulované vzdělávání nebo v případě regulované činnosti vzdělávání a přípravu se zvláštní strukturou, s kompetencemi, které jsou širší než u úrovně podle odstavce 4 a ekvivalentní kompetencím u vzdělávání a přípravy podle písmene a), poskytuje-li srovnatelnou odbornou úroveň a připravuje-li na srovnatelnou úroveň povinností a funkcí, je-li dále tento doklad doprovázen potvrzením příslušného orgánu členského státu původu.

(4) Dokladem o dosažené kvalifikaci druhého stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který prokazuje, že jeho držitel

a) po úspěšném ukončení středního vzdělávání absolvoval další vzdělávání a přípravu, která není součástí vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci třetího až pátého stupně, ve vzdělávací instituci nebo v zaměstnání a případně zkušební praxi nebo praxi pod dohledem vyžadovanou jako doplněk tohoto vzdělávání a přípravy, nebo

b) úspěšně absolvoval odborné střední vzdělávání a případně další zkušební praxi nebo praxi pod dohledem vyžadovanou jako doplněk odborného vzdělávání ve střední škole nebo v konzervatoři.

(5) Dokladem o dosažené kvalifikaci prvního stupně se pro účely tohoto zákona rozumí doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který potvrzuje, že jeho držitel

a) absolvoval vzdělávací kurz nebo zkoušku způsobilosti, které nejsou součástí vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci druhého až pátého stupně, v členském státě původu,

b) vykonával předmětnou činnost po dobu 3 let na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, nebo

c) úspěšně ukončil základní nebo všeobecné střední vzdělávání.

(6) Za doklad o dosažené kvalifikaci podle odstavců 1 až 5 se považuje rovněž doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí třetího státu nebo potvrzující vzdělávání a přípravu získanou z větší části mimo členské státy, pokud byla jeho rovnocennost uznána v členském státě původu a je-li tento doklad doplněn potvrzením příslušného orgánu členského státu původu, že uchazeč předmětnou činnost na území tohoto členského státu vykonával po dobu nejméně 3 let.

(7) Za doklad nebo soubor dokladů o dosažené kvalifikaci pátého stupně se považuje rovněž doklad nebo soubor dokladů o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu po úspěšném absolvování vzdělávání a přípravy v tomto nebo v jiném členském státě, jsou-li tomuto dokladu právním řádem členského státu původu přiznávány rovnocenné právní účinky jako dokladu o dosažené kvalifikaci pátého stupně, který

a) uchazeče v členském státě původu činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1], nebo

b) potvrzuje vzdělávání a přípravu, které uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti, pokud předmětná činnost není v členském státě původu regulovanou činností [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2].

Věta první se obdobně vztahuje na doklad o dosažené kvalifikaci prvního až čtvrtého stupně.

HLAVA II

POSTUP UZNÁVACÍHO ORGÁNU PŘI UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

Díl 1

Obecná ustanovení k uznávání odborné kvalifikace

§ 6

(1) Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 3 odst. 1 písm. e)] doklad o dosažené kvalifikaci podle § 4, postupuje uznávací orgán podle § 8 až 15.

(2) Pokud je uchazeč držitelem jiného dokladu o dosažené kvalifikaci než dokladu uvedeného v § 4, avšak nejsou splněny podmínky podle § 4 odst. 6, postupuje uznávací orgán podle § 17.

(3) Hodlá-li uchazeč v České republice vykonávat činnost v odvětví uvedeném v seznamu činností souvisejících s kategoriemi odborné praxe, vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu s obecnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací³⁾, postupuje uznávací orgán podle § 18.

§ 7

Uznávání odborné praxe

Uznávací orgán uzná odbornou praxi uchazeče vyžadovanou zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti na území České republiky, pokud uchazeč předloží doklad o odborné praxi vykonané v členském státě nebo ve třetím státě v oboru a v délce požadované zvláštním právním předpisem. Ustanovení zvláštního právního předpisu, který stanoví zvláštní požadavky na výkon odborné praxe, tím nejsou dotčena.

§ 7a

Uznávání odborného výcviku

(1) Pokud je přístup k regulované činnosti v České republice podmíněn dokončením odborného výcviku, uznávací orgán při posuzování žádosti o povolení výkonu této regulované činnosti uzná odborný výcvik absolvovaný v jiném členském státě, a popřípadě zohlední odborný výcvik absolvovaný ve třetí zemi, jestliže jsou v souladu s pravidly podle odstavce 2. Uznávací orgán může prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem stanovit přiměřené omezení rozsahu části odborného výcviku, jež může být prováděna v zahraničí a bude uznána v České republice.

(2) Uznání odborného výcviku nenahrazuje požadavky na absolvování zkoušky, kterou je podmíněn přístup k dané činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem pravidla uznávání odborných výcviků absolvovaných v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.

Díl 2

Obecný systém uznávání odborné kvalifikace

§ 8

Uznávání odborné kvalifikace na základě dokladu o dosažené kvalifikaci

(1) Uznávací orgán, za podmínek uvedených v § 10, uzná odbornou kvalifikaci uchazeče jako rovnocennou odborné kvalifikaci vyžadované v České republice, pokud uchazeč

a) je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci podle § 4, který jej činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti v členském státě původu [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1],

b) předmětnou činnost vykonával po dobu 1 roku na plný úvazek nebo po tomu odpovídající dobu na částečný úvazek během předchozích 10 let v členském státě původu, ve kterém předmětná činnost není regulovanou činností, a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci podle § 4 prokazujícího, že uchazeč absolvoval vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují v tomto členském státě pro výkon předmětné činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2], nebo

c) je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci podle § 4 vydaného mu po úspěšném ukončení regulovaného vzdělávání, které jej odborně připravuje v členském státě původu pro výkon předmětné činnosti [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2].

(2) Odchylně od odstavce 1 a § 10 může uznávací orgán odmítnout přístup k regulovanému povolání a jeho výkon držiteli dokladu o dosažené kvalifikaci prvního stupně podle § 4 odst. 5, když je v České republice vyžadován k výkonu tohoto povolání doklad o dosažené kvalifikaci pátého stupně podle § 4 odst. 1.

§ 10

Kompenzační opatření

(1) Uznávací orgán může za podmínek uvedených v odstavcích 4 až 6 před uznáním odborné kvalifikace požadovat, aby uchazeč absolvoval adaptační období anebo složil rozdílovou zkoušku (dále jen „kompenzační opatření“). Uznávací orgán může po uchazeči požadovat splnění pouze jednoho kompenzačního opatření, není-li dále stanoveno jinak.

(2) Po osobě, která získala odbornou kvalifikaci prvního stupně podle § 4 odst. 5 a žádá o uznání své odborné kvalifikace, pokud je v České republice požadovaná kvalifikace čtvrtého stupně podle § 4 odst. 2, může uznávací orgán požadovat splnění kompenzačního opatření ve formě adaptačního období nebo rozdílové zkoušky, případně adaptačního období a rozdílové zkoušky.

(3) Po osobě, která získala kvalifikaci druhého stupně podle § 4 odst. 4 a žádá o uznání své odborné kvalifikace, pokud je v České republice požadovaná kvalifikace pátého stupně podle § 4 odst. 1, může uznávací orgán požadovat splnění kompenzačního opatření ve formě adaptačního období nebo rozdílové zkoušky.

(4) Uznávací orgán může požadovat splnění kompenzačního opatření, pokud

a) obsah vzdělávání a přípravy uchazeče, z hlediska teoretických a praktických oblastí uvedených v dokladu o dosažené kvalifikaci uchazeče, je podstatně rozdílný od obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaného v České republice, nebo

b) uchazeč hodlá v rámci profese v České republice vykonávat skupinu regulovaných činností, avšak v členském státě původu vykonává nebo vykonával jen některé z těchto regulovaných činností a tomu odpovídá i vzdělávání a příprava uchazeče, jejíž obsah je podstatně rozdílný od obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaného v České republice, pokud nebude využita možnost částečného přístupu k výkonu regulované činnosti podle § 24h.

(5) Pro účely odstavců 1 až 4

a) se obsahem vzdělávání a přípravy vyžadovaným v České republice rozumí teoretické a praktické oblasti, které jsou součástí obsahu vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice, a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti; v případě regulovaných činností, pro jejichž výkon příslušná směrnice nebo jiný předpis Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací stanoví minimální požadavky na vzdělávání a přípravu, se obsahem vzdělávání a přípravy

vyžadovaným v České republice rozumí minimální požadavky stanovené uvedeným předpisem,

b) při posuzování, zda je rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy podstatný, uznávací orgán přihlédne zejména k tomu, zda odborná kvalifikace uchazeče poskytuje obdobné záruky ochrany zájmů uvedených v § 2 odst. 2 jako zvláštní právní předpis upravující podmínky výkonu regulované činnosti.

(6) Uznávací orgán splnění kompenzačního opatření nepožaduje a uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, pokud je podstatný rozdíl v obsahu vzdělávání a přípravy vyrovnán znalostmi, dovednostmi a schopnostmi, které uchazeč nabyl během výkonu předmětné činnosti nebo celoživotního vzdělávání v jakémkoli členském státě nebo třetí zemi a které byly za účelem uznání jeho odborné kvalifikace potvrzeny příslušným orgánem členského státu původu.

§ 11

Volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou

(1) Uchazeč, jemuž je ukládáno kompenzační opatření podle § 10, je s výjimkou případů uvedených v odstavci 2 a v § 10 odstavcích 2 a 3 oprávněn zvolit si mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou.

(2) Prováděcí právní předpis může za podmínek uvedených v příslušném předpisu Evropské unie^{4b)} stanovit regulované činnosti, u kterých je odchylně od odstavce 1 vyloučena volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou, a určit kompenzační opatření, které bude uchazeči v těchto případech za podmínek uvedených v § 10 uloženo; ustanovení zvláštního zákona⁵⁾ tím nejsou dotčena.

Adaptační období a rozdílová zkouška

§ 13

(1) Adaptačním obdobím se rozumí období výkonu regulované činnosti v České republice uchazečem pod dohledem odborně způsobilé fyzické osoby za účelem doplnění znalosti teoretických a praktických oblastí, které jsou součástí obsahu vzdělávání a přípravy vedoucí k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice a jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti. Součástí adaptačního období může být i další vzdělávání nebo příprava zaměřené na doplnění odborné kvalifikace.

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu adaptačního období, a to

a) délku adaptačního období,

b) oblasti podle odstavce 2, jejichž znalost je uchazeč povinen si doplnit v rámci adaptačního období,

c) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Délka adaptačního období nesmí překročit 3 roky. Pokud uchazeč hodlá vykonávat v České republice regulovanou činnost, vyžaduje-li se pro její výkon doklad o dosažené kvalifikaci prvního stupně, nesmí délka adaptačního období překročit 2 roky.

(5) Na základě vyjádření odborně způsobilé osoby uvedené v odstavci 1 uznávací orgán vyhodnotí, zda byl splněn účel adaptačního období, po uplynutí doby stanovené podle odstavce 3 písm. a) nebo požádá-li o to uchazeč po uplynutí poloviny této doby a poté po uplynutí každých 6 měsíců. Účel adaptačního období je splněn, pokud uchazeč prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. b). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 14

(1) Rozdílovou zkouškou se rozumí zkouška odborných znalostí, dovedností a schopností uchazeče zaměřená na posouzení schopnosti uchazeče vykonávat regulovanou činnost v České republice. Rozdílová zkouška se koná před uznávacím orgánem, jiným správním úřadem, na vysoké škole nebo jiné vzdělávací instituci příslušného cílového zaměření (dále jen "zkušební zařízení").

(2) Uznávací orgán stanoví seznam oblastí, jejichž znalost je nezbytná pro výkon regulované činnosti a které nejsou podle předloženého dokladu součástí odborné kvalifikace uchazeče. Tyto oblasti mohou zahrnovat jak teoretické znalosti, tak i praktické dovednosti požadované pro výkon regulované činnosti.

(3) Uznávací orgán stanoví v rozhodnutí podle § 24 podmínky výkonu rozdílové zkoušky, a to

a) oblasti podle odstavce 2, které budou předmětem rozdílové zkoušky, a

b) průběh a způsob hodnocení rozdílové zkoušky.

(4) Uznávací orgán zajistí, aby měl uchazeč možnost absolvovat rozdílovou zkoušku do 6 měsíců od vydání rozhodnutí podle odstavce 3.

(5) Rozdílová zkouška má zpravidla písemnou a ústní část. Rozdílová zkouška se skládá zpravidla v českém jazyce a její obsah zohledňuje skutečnost, že uchazeč je osobou kvalifikovanou k výkonu povolání v domovském členském státě nebo v členském státě původu. Náklady spojené s provedením rozdílové zkoušky hradí uchazeč a nesmí přesáhnout výši 6500 Kč.

(6) Zkušební zařízení vyhodnotí, zda uchazeč v rozdílové zkoušce prospěl či neprospěl. Uchazeč ve zkoušce prospěl, pokud prokáže znalost oblastí podle odstavce 3 písm. a). V takovém případě uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče.

§ 15

Prováděcí právní předpis nebo stavovský předpis může stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností, s přihlédnutím k jejich zvláštnostem, způsob určení délky adaptačního období a podmínky výkonu a hodnocení adaptačního období a rozdílové zkoušky, včetně forem, obsahu a rozsahu rozdílové zkoušky.

Díl 3

Zvláštní způsoby uznávání odborné kvalifikace

§ 17

Uznávání odborné kvalifikace na základě jiných dokladů o dosažené kvalifikaci než dokladů uvedených v § 4

(1) Je-li uchazeč držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který nesplňuje podmínky uvedené v § 4, zejména je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného ve třetím státě a nejsou-li splněny podmínky podle § 4 odst. 6, uznávací orgán posoudí znalosti a dovednosti potvrzené doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a provede jejich srovnání s obsahem vzdělávání a přípravy, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice pro výkon regulované činnosti.

(2) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče, neprokáže-li, že mezi znalostmi a dovednostmi potvrzenými doklady o odborné kvalifikaci uchazeče a obsahem vzdělávání a přípravy, která vede k vydání dokladu o dosažené kvalifikaci vyžadovaného v České republice pro výkon regulované činnosti, je podstatný rozdíl. V opačném případě požaduje po uchazeči splnění kompenzačního opatření.

(3) Ustanovení § 9 až 11 a § 13 a 14 se při uznávání podle odstavců 1 a 2 použijí obdobně.

§ 18

Uznávání odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti v odvětvích uvedených v příslušné příloze směrnice Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací

(1) Uznávací orgán uzná odbornou kvalifikaci uchazeče pro výkon regulované činnosti v odvětví uvedeném v příslušné příloze směrnice Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací, pokud uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu

a) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem I přílohy IV směrnice Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací

1. po dobu 6 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,

2. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného

příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

3. po dobu 4 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

4. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v pracovněprávním vztahu, služebním, členském nebo obdobném poměru (dále jen „pracovněprávní vztah“⁶), nebo

5. po dobu 5 po sobě jdoucích let ve vedoucím postavení, z toho nejméně 3 roky v odborné funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu; tento bod se nepoužije, jde-li o uznávání odborné kvalifikace pro výkon regulované činnosti v odvětví označeném jako oddíl ex 855 mezinárodního standardu klasifikace hospodářských činností (kadeřnictví),

přičemž v případech uvedených v bodech 1 a 4 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

b) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem II přílohy IV směrnice Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací

1. po dobu 5 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,

2. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

3. po dobu 4 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

4. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 5 let v pracovněprávním vztahu,

5. po dobu 5 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského

státu a potvrzujícího nejméně tříleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu, nebo

6. po dobu 6 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího nejméně dvouleté vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

příčemž v případech uvedených v bodech 1 a 4 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22,

c) v případě činností uvedených v seznamu vydaném ministerstvem sdělením ve Věstníku ministerstva v souladu se seznamem III přílohy IV směrnice Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací

1. po dobu 3 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení,

2. po dobu 2 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

3. po dobu 2 po sobě jdoucích let jako samostatně výdělečně činná osoba nebo ve vedoucím postavení, prokáže-li uchazeč, že vykonával předmětnou činnost nejméně 3 roky v pracovněprávním vztahu, nebo

4. po dobu 3 po sobě jdoucích let v pracovněprávním vztahu, je-li držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci vydaného nebo uznaného příslušným orgánem nebo institucí členského státu a potvrzujícího vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravují pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu,

příčemž v případech uvedených v bodech 1 a 3 nesmí být výkon předmětné činnosti ukončen více než 10 let před podáním žádosti podle § 22.

(2) Výkonem předmětné činnosti ve vedoucím postavení podle odstavce 1 se rozumí výkon předmětné činnosti v příslušném odvětví v postavení

a) osoby pověřené vedením podniku nebo organizační složky podniku,

b) odpovědného zástupce podnikatele nebo osoby podle písmene a), nebo

c) vedoucího zaměstnance pověřeného obchodními nebo odbornými záležitostmi s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku.

(3) Nelze-li uznat odbornou kvalifikaci uchazeče podle odstavce 1, použije se ustanovení § 7 až 15 obdobně.

Uznávání na základě společného rámce odborné přípravy

(1) Stanoví-li to přímo použitelný předpis Evropské unie, nebo rozhodne-li tak Komise, přiznává uznávací orgán dokladu o odborné kvalifikaci získanému prokázáním splnění společného rámce odborné přípravy stejné účinky jako dokladům o odborné kvalifikaci vydávaným pro příslušnou činnost v České republice.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud

a) v České republice není vzdělávací zařízení, které by poskytovalo vzdělávání ve společném rámci odborné přípravy,

b) používání společného rámce odborné přípravy by mohlo mít nepříznivý dopad na vzdělávací soustavu v České republice, nebo

c) mezi společným rámcem odborné přípravy a vzděláváním v České republice jsou podstatné rozdíly a při postupu podle odstavce 1 by mohl uchazeč výkonem předmětné činnosti vážně ohrozit veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost, zdraví a bezpečnost příjemců služeb nebo životní prostředí.

(3) Výjimky podle odstavce 2 stanoví pro regulované činnosti v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie nebo rozhodnutí Komise ministerstvo vyhláškou. Uplatnění výjimky podle věty první oznámí centrum pro uznávání odborných kvalifikací spolu s odůvodněním Komisi do 6 měsíců od přijetí přímo použitelného předpisu, nebo od rozhodnutí Komise.

§ 19a

Uznávání na základě společné závěrečné zkoušky z odborné přípravy

(1) Stanoví-li to přímo použitelný předpis, nebo rozhodne-li tak Komise, opravňuje úspěšné vykonání společné závěrečné zkoušky z odborné přípravy v jiném členském státě osobu, která zkoušku absolvovala, k výkonu příslušné činnosti v České republice za podmínek, které platí pro osoby splňující odbornou způsobilost pro výkon dané činnosti v České republice.

(2) Odstavec 1 se nepoužije, pokud

a) používání společných závěrečných zkoušek odborné přípravy neposkytuje s ohledem na rizika příjemců služby na území České republiky dostatečnou záruku, nebo

b) použití společných závěrečných zkoušek odborné přípravy by v České republice mohlo podstatně snížit zájem o příslušné povolání.

(3) Výjimky podle odstavce 2 stanoví pro regulované činnosti v návaznosti na přímo použitelný předpis Evropské unie nebo rozhodnutí Komise ministerstvo vyhláškou. Uplatnění výjimky podle věty první oznámí centrum pro uznávání odborných kvalifikací spolu s odůvodněním Komisi do 6 měsíců od přijetí přímo použitelného předpisu, nebo rozhodnutí Komise.

HLAVA III

UZNÁVÁNÍ JINÉ ZPŮSOBILOSTI

§ 20

(1) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že je uchazeč bezúhonný nebo že nebyl postižen za správní delikt nebo za disciplinární nebo kárné provinění v souvislosti s výkonem předmětné činnosti, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje. Tímto dokladem je výpis z evidence rejstříku trestů nebo obdobné evidence členského státu původu nebo odpovídající doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, popřípadě, není-li taková evidence v členském státě původu vedena, čestné prohlášení uchazeče o jeho bezúhonnosti.

(2) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o tom, že po dobu stanovenou zvláštním právním předpisem^{2j)} vůči uchazeči nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs nebo insolvenční návrh nebyl zamítnut pro nedostatek majetku, nebo že výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby uchazečem nebrání překážka předchozího působení v jakékoli srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který tuto skutečnost prokazuje.

(3) Nevydávají-li příslušné orgány členských států doklady podle odstavců 1 a 2, nahrazují se čestným prohlášením, které uchazeč učinil před příslušným orgánem členského státu původu anebo před notářem usazeným v členském státu původu.

(4) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice splnění podmínky zdravotní způsobilosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad o zdravotní způsobilosti vyžadovaný členským státem původu. Nepožaduje-li členský stát původu pro výkon předmětné činnosti zdravotní způsobilost, považuje se za dostačující doklad vydaný příslušným orgánem členského státu původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(5) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o finanční způsobilosti pro výkon regulované činnosti uchazeče, považuje se za dostačující doklad vydaný zahraniční bankou nebo pojišťovnou v členském státě původu, který splnění podmínky stanovené zvláštním právním předpisem České republiky prokazuje.

(6) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti, považuje se za dostačující potvrzení vydané uchazeči pojišťovnou v členském státě původu, pokud je z tohoto potvrzení zřejmé, že rozsah a podmínky pojištění odpovídají požadavkům zvláštního právního předpisu.

(7) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice, aby uchazeč učinil čestné prohlášení a forma takového prohlášení nemůže být použita státními příslušníky jiného členského státu zejména z důvodu jejich státní příslušnosti, náboženského vyznání nebo pro

rozpor s jejich svědomím, uznávací orgán zajistí uchazeči možnost učinit čestné prohlášení jinou vhodnou formou.

(8) Doklad uvedený v odstavcích 1 až 6 nesmí být v den zahájení řízení o uznání odborné kvalifikace (§ 22 odst. 1) starší než 3 měsíce.

§ 21

(1) Znalost českého jazyka se vyžaduje pouze v rozsahu nezbytně nutném k výkonu regulované činnosti.

(2) U držitele evropského profesního průkazu podle § 24f nebo rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle § 24 může uznávací orgán provést ověření jazykových znalostí, pokud

a) má vykonávaná činnost vliv na bezpečnost a zdraví osob, nebo

b) existují důvodné pochybnosti o dostatečné znalosti českého jazyka držitele ve vztahu k odborným činnostem, které zamýšlí vykonávat.

Uznávací orgán stanoví prováděcím právním předpisem nebo stavovským předpisem úroveň požadované znalosti českého jazyka k výkonu činností, u nichž dojde k jejímu ověření.

(3) Každé znalosti českého jazyka musí být přiměřené činnosti, jež má být vykonávána. Uchazeč má právo podat do 15 dnů námitky proti výsledku ověření u uznávacího orgánu. O námitkách rozhoduje ten, kdo stojí v čele uznávacího orgánu.

(4) V případě, že uznávací orgán ověřením zjistí, že znalost českého jazyka osoby podle odstavce 2 není dostatečná pro výkon předmětné činnosti, může pozastavit tuto činnost až do doby doplnění potřebné znalosti českého jazyka. Uznávací orgán zároveň stanoví termín příštího ověření znalosti českého jazyka.

HLAVA IV

ŘÍZENÍ O UZNÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 22

Žádost

(1) Uchazeč předkládá žádost o uznání odborné kvalifikace uznávacímu orgánu. Uchazeč může žádost předložit i ministerstvu, které ji bez zbytečného odkladu postoupí uznávacímu orgánu. Uchazeč může současně požádat o uznání jiné způsobilosti.

(2) Uchazeč v žádosti kromě obecných náležitostí stanovených správním řádem uvede

a) regulovanou činnost, kterou hodlá v České republice vykonávat, popřípadě i navrhovaný rozsah oprávnění k jejímu výkonu, a

b) zamýšlenou formu výkonu regulované činnosti (jako osoba samostatně výdělečně činná, jako odpovědný zástupce podnikatele nebo v pracovněprávním vztahu).

(3) Uchazeč k žádosti přiloží

a) průkaz totožnosti, doklad osvědčující státní příslušnost a případně doklad potvrzující právní postavení uvedené v § 1 odst. 2,

b) doklad o odborné kvalifikaci,

c) doklad o jiné způsobilosti podle § 20,

d) doklad o zaplacení správního poplatku^{6a}).

(4) Z dokladu o dosažené kvalifikaci musí být zřejmý jeho stupeň, popřípadě jiné náležitosti vyžadované tímto zákonem nebo zvláštním právním předpisem, a musí z něho vyplývat délka a obsah vzdělávání a přípravy, které prokazuje.

(5) Dokladem o výkonu předmětné činnosti je doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, pokud je na jeho území předmětná činnost regulovanou činností nebo podléhá dohledu správního orgánu. Pokud v členském státě původu není předmětná činnost regulovanou činností, výkon předmětné činnosti nepodléhá dohledu správního orgánu a příslušný orgán nebo instituce takový doklad nevydává, může být dokladem o výkonu předmětné činnosti i doklad prokazující výkon předmětné samostatné výdělečné činnosti uchazečem, doklad vydaný zaměstnavatelem uchazeče nebo jiný doklad prokazující, že uchazeč vykonával předmětnou činnost v členském státě původu. V případě pochybností je uznávací orgán oprávněn požadovat předložení čestného prohlášení o skutečnostech podle věty druhé. Doklad o výkonu předmětné činnosti obsahuje údaje potřebné pro posouzení žádosti o uznání odborné kvalifikace, zejména údaje o délce, obsahu a formě výkonu předmětné činnosti.

(6) Doklady uvedené v odstavci 3 písm. a) až c) se předkládají v kopii. Uznávací orgán může požadovat předložení originálu dokladu uvedeného v odstavci 3 písm. a) k nahlédnutí. Má-li uznávací orgán pochybnosti o pravosti předložených kopií, požaduje u dokladů uvedených v odstavci 3 písm. b) a c) předložení v originále nebo úředně ověřené kopii, není-li možné pravost kopií ověřit prostřednictvím administrativní spolupráce. Doklady se předkládají spolu s překladem do českého jazyka, pokud v něm nebyly vydány. Má-li uznávací orgán pochybnosti o správnosti překladu a nelze-li správnost překladu ověřit prostřednictvím administrativní spolupráce, může uznávací orgán na uchazeči požadovat předložení úředně ověřeného překladu dokladu do českého jazyka tlumočnickem zapsaným do seznamu znalců a tlumočnicků⁷).

(7) Doklad vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu se považuje za veřejnou listinu. Pravost podpisů nebo otisků razítek na tomto dokladu se neověřuje. Má-li uznávací orgán pochybnost o pravosti předloženého dokladu, požádá příslušný orgán členského státu podle § 30 až 35 o potvrzení jeho pravosti; jedná-li se o doklad vydaný Evropskou školou, požádá o potvrzení pravosti ředitele dané školy. Má-li uznávací orgán pochybnost o příslušnosti orgánu jiného členského státu, požádá příslušný orgán nebo jiný

dotčený orgán tohoto členského státu nebo Ministerstvo zahraničních věcí České republiky o součinnost.

(8) Byl-li doklad o odborné kvalifikaci nebo doklad o jiné způsobilosti vydán příslušným orgánem nebo institucí třetího státu, popřípadě nejsou-li u dokladu o dosažené kvalifikaci splněny podmínky podle § 4 odst. 6, musí být pravost podpisů a otisků razítek na originálu tohoto dokladu a případně skutečnost, že instituce, která doklad vydala, poskytuje vzdělávání a přípravu v souladu s právními předpisy tohoto třetího státu a vydává doklady o odborné kvalifikaci, které jsou v tomto třetím státě uznávány bez nutnosti ověření jejich rovnocennosti, ověřena ministerstvem zahraničních věcí tohoto třetího státu nebo příslušným orgánem takového třetího státu a následně příslušným zastupitelským úřadem České republiky, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nestanoví jinak.

§ 24

Rozhodnutí

(1) Uzná-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá o tom rozhodnutí. V rozhodnutí uznávací orgán v závislosti na rozsahu uznané kvalifikace uchazeče kromě obecných náležitostí uvede:

a) regulovanou činnost, pro niž byla uznána odborná kvalifikace a rozsah oprávnění k jejímu výkonu, a

b) formu, popřípadě další podmínky výkonu regulované činnosti, pro niž byla uznána odborná kvalifikace.

(2) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, uvede v rozhodnutí podmínky vykonání adaptačního období a rozdílové zkoušky. S výjimkou případů uvedených v § 11 odst. 2 uvede podmínky vykonání adaptačního období, jakož i rozdílové zkoušky. Odborně způsobilým k výkonu regulované činnosti v České republice podle zvláštního právního předpisu se uchazeč stává dnem nabytí právní moci rozhodnutí vydaného podle odstavce 6.

(3) Uznávací orgán vydá rozhodnutí o zamítnutí žádosti o uznání odborné kvalifikace, nemůže-li být odborná kvalifikace uchazeče uznána.

(4) Je-li součástí žádosti o uznání odborné kvalifikace též žádost o uznání jiné způsobilosti, uznávací orgán současně rozhodne o tom, zda uchazeč splňuje požadavky jiné způsobilosti vyžadované zvláštním právním předpisem pro výkon regulované činnosti.

(5) Uznávací orgán je povinen vydat rozhodnutí podle odstavců 1 až 4 bezodkladně, nejpozději však do 60 dnů ode dne doručení žádosti o uznání odborné kvalifikace s předložením všech dokladů uchazeče věcně a místně příslušnému uznávacímu orgánu. Uznávací orgán vrátí uchazeči doklady uvedené v § 22 odst. 3 písm. b) a c) do 15 pracovních dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí.

(6) Pokud uchazeč následně doloží splnění kompenzačního opatření uvedeného v rozhodnutí vydaném podle odstavce 2, uznávací orgán o tom bez zbytečného odkladu vydá rozhodnutí. Ustanovení odstavce 1 se použije obdobně.

§ 24a

Evropský profesní průkaz

(1) Uznávací orgán vydává evropský profesní průkaz na základě žádosti přijaté v systému IMI. Uznávací orgán dále přijímá od žadatelů v České republice žádosti o vydání evropského profesního průkazu, zadává je do systému IMI a zajišťuje související činnosti.

(2) Uznávací orgán jako orgán hostitelského členského státu

a) vydává evropský profesní průkaz pro usazení s účinky rozhodnutí podle § 24,

b) vydává evropský profesní průkaz pro dočasný a příležitostný výkon předmětné činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob s účinky rozhodnutí o ověření kvalifikace podle § 36b,

c) přijímá evropský profesní průkaz z jiného členského státu s účinky oznámení podle § 36a pro dočasný či příležitostný výkon předmětné činnosti.

(3) Uznávací orgán jako orgán domovského členského státu

a) vydává evropský profesní průkaz pro dočasný či příležitostný výkon předmětné činnosti bez vlivu na život, zdraví nebo bezpečnost osob,

b) přijímá žádost o evropský profesní průkaz pro usazení a dočasný či příležitostný výkon předmětné činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob s účinky osvědčení podle § 29a, zadává ji do systému IMI a zajišťuje související činnosti.

(4) Není-li stanoveno jinak, komunikuje uznávací orgán ve věcech evropského profesního průkazu s orgány jiných členských států a s žadatelem prostřednictvím systému IMI.

(5) Evropský profesní průkaz se vydává v systému IMI elektronickou formou a obsahuje údaje nezbytné pro zjištění práva jeho držitele na výkon předmětné činnosti, pro kterou byl vydán, a to příjmení, jména, datum a místo narození, povolání, dosaženou kvalifikaci žadatele a režim její platnosti v případě časových omezení, informaci o příslušném vydávajícím orgánu, číslo průkazu, bezpečnostní prvky a údaje o platném průkazu totožnosti. Údaje týkající se odborné praxe, kterou držitel evropského profesního průkazu získal, nebo o kompenzačních opatřeních, která absolvoval, jsou vedeny v souboru systému IMI.

(6) Požádá-li držitel evropského profesního průkazu vydaného podle odstavce 2 o odstranění souboru systému IMI spojeného s evropským profesním průkazem, vydá uznávací orgán rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle § 24 nebo o ověření odborné kvalifikace podle § 36b.

§ 24b

Žádost o evropský profesní průkaz a vytvoření souboru systému IMI

(1) Osoba kvalifikovaná k výkonu předmětné činnosti, pro niž byl v souladu s § 24a zaveden evropský profesní průkaz, může požádat o evropský profesní průkaz prostřednictvím elektronického nástroje poskytovaného Komisí, který vytvoří pro žadatele soubor systému IMI. Žádost o evropský profesní průkaz může být uznávacímu orgánu doručena také v listinné podobě; v takovém případě uznávací orgán vytvoří pro žadatele soubor v systému IMI na základě údajů z žádosti.

(2) Do jednoho týdne od přijetí žádosti potvrdí uznávací orgán žadateli její přijetí, a v případě, že žádost neobsahuje všechny doklady stanovené přímo použitelným předpisem, nebo rozhodnutím Komise, stanoví žadateli přiměřenou lhůtu k jejímu doplnění.

(3) Uznávací orgán nevyžaduje k žádosti doložení dokladů, které jsou již v souboru žadatele v systému IMI obsaženy a jsou v době posuzování žádosti platné.

(4) Uznávací orgán ověří, zda jsou veškeré potřebné doklady, které byly vydány v České republice, platné a pravé, popřípadě, zda je žadatel v České republice oprávněně usazen. V případě pochybností může uznávací orgán vyzvat žadatele k předložení originálů nebo ověřených kopií dokladů.

§ 24c

Evropský profesní průkaz pro dočasný nebo příležitostný výkon regulované činnosti vydaný v České republice jako domovském státě

(1) Uznávací orgán do tří týdnů ode dne, kdy prostřednictvím systému IMI obdržel úplnou žádost o vydání evropského profesního průkazu podle § 24a odst. 3 písm. a), ověří žádost a přiložené doklady a vydá evropský profesní průkaz. Uznávací orgán neprodleně předá evropský profesní průkaz příslušným orgánům v každém hostitelském státě, v němž podle údajů v žádosti hodlá žadatel dočasně či příležitostně vykonávat regulovanou činnost, a vyrozumí o tom žadatele.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 větě první začíná běžet dnem obdržení chybějících dokladů, nebo marným uplynutím lhůty pro zaslání výzvy podle § 24b odst. 2.

(3) Držitel evropského profesního průkazu může požádat o rozšíření jeho platnosti na další členské státy. Pokud hodlá držitel evropského profesního průkazu pokračovat v poskytování služeb po dobu delší, než je 18 měsíců od jeho vydání, uvědomí o tom uznávací orgán. V obou případech držitel rovněž vyrozumí uznávací orgán o podstatných změnách údajů v souboru systému IMI, které může uznávací orgán požadovat v souladu s přímo použitelným předpisem nebo rozhodnutím Komise. Uznávací orgán předá aktualizovaný profesní průkaz hostitelským státům.

§ 24d

Evropský profesní průkaz pro dočasný nebo příležitostný výkon regulované činnosti v České republice jako hostitelském státě

(1) Po dobu 18 měsíců ode dne, kdy domovský členský stát, jiný než Česká republika, předal jím vydaný evropský profesní průkaz uznávacímu orgánu, se považuje výkon předmětné činnosti za oznámený podle § 36a.

(2) Pokud poskytovatel hodlá v dočasném či příležitostném výkonu předmětné činnosti pokračovat a oznámil tuto skutečnost domovskému členskému státu, jinému než Česká republika, může ve výkonu činnosti pokračovat po dobu dalších 18 měsíců, jestliže domovský členský stát oznámí tuto skutečnost uznávacímu orgánu prostřednictvím systému IMI. Lhůta se počítá ode dne předání oznámení příslušným orgánem domovského členského státu, jiného než Česká republika.

(3) Pro evidenci údajů o poskytovateli platí ustanovení § 36a odst. 6 a 9 obdobně.

§ 24e

Žádost o evropský profesní průkaz pro usazení nebo dočasný a příležitostný výkon předmětné činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osoby přijatá v České republice jako domovském státě

(1) Uznávací orgán do 1 měsíce ode dne, kdy prostřednictvím systému IMI obdržel žádost o vydání evropského profesního průkazu pro usazení nebo pro dočasný či příležitostný výkon regulované činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob, u nichž se v hostitelském státě uvedeném v žádosti ověřuje odborná způsobilost před prvním poskytnutím služby, v případě, že je tato žádost úplná, ověří žádost a přiložené doklady.

(2) Lhůta uvedená v odstavci 1 začíná běžet dnem obdržení chybějících dokladů, nebo marným uplynutím lhůty pro zaslání výzvy podle § 24b odst. 2.

(3) Neprodleně poté, co ověří žádost a přiložené doklady, uznávací orgán předá žádost prostřednictvím systému IMI příslušnému orgánu hostitelského státu uvedeného v žádosti a současně o tom uvědomí žadatele.

(4) Žádost příslušného orgánu hostitelského státu o dodatečné informace nebo o přiložení ověřené kopie dokladu vyřídí uznávací orgán do 2 týdnů od podání žádosti.

§ 24f

Evropský profesní průkaz pro usazení nebo dočasný a příležitostný výkon předmětné činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob vydaný v České republice jako hostitelském státě

(1) Uznávací orgán po přijetí žádosti o vydání evropského profesního průkazu pro usazení nebo pro dočasný či příležitostný výkon regulované činnosti s vlivem na život, zdraví nebo bezpečnost osob, u nichž se ověřuje odborná způsobilost před prvním poskytnutím služeb, postoupené příslušným orgánem domovského státu žadatele jiného, než je Česká republika, si může vyžádat od žadatele, popřípadě od příslušného orgánu domovského členského státu, dodatečné informace nebo může požádat o předložení dokladu. Pokud neobdrží informace nebo doklady nezbytné pro vydání evropského profesního průkazu, žádost zamítne, jinak vydá evropský profesní průkaz nebo uloží žadateli kompenzační opatření.

(2) V případech uvedených v § 18, 19 a 19a uznávací orgán vydá evropský profesní průkaz podle odstavce 1 do 1 měsíce ode dne přijetí žádosti předané domovským členským státem, nebo žádost zamítne.

(3) V případech uvedených v § 10 a 36b uznávací orgán do 2 měsíců ode dne přijetí žádosti předané domovským členským státem vydá evropský profesní průkaz podle odstavce 1, nebo rozhodne o tom, že uloží žadateli kompenzační opatření nebo žádost zamítne.

(4) Uznávací orgán může prodloužit lhůty pro vydání evropského profesního průkazu stanovené v odstavcích 2 a 3 o 2 týdny, pokud je nezbytné zejména z důvodů souvisejících s veřejným zdravím nebo bezpečností příjemců služeb. O prodloužení lhůt a jeho odůvodnění informuje žadatele. Toto prodloužení může být jednou opakováno.

(5) Pokud uznávací orgán nerozhodne ve lhůtách podle odstavců 2 a 3 nebo ve lhůtách prodloužených v souladu s odstavcem 4, nebo neuspořádá rozdílovou zkoušku podle § 14, je evropský profesní průkaz považován za vydaný a je prostřednictvím systému IMI zaslán žadateli.

§ 24g

Zpracování a přístup k údajům týkajícím se evropského profesního průkazu

(1) Ministerstvo doplňuje do souborů systému IMI údaje související se zákazem nebo omezením výkonu předmětné činnosti držitele evropského profesního průkazu a tyto údaje aktualizuje, neaktuální údaje odstraňuje. Ministerstvo neprodleně vyrozumí o těchto úkonech držitele evropského profesního průkazu a příslušné orgány, které mají k souboru systému IMI přístup. Tím nejsou dotčeny povinnosti výstrahy podle § 30a.

(2) Postup podle odstavce 1 se týká pouze údajů o

a) totožnosti držitele evropského profesního průkazu,

b) předmětné činnosti,

c) orgánu nebo soudu, který rozhodl o omezení nebo zákazu,

d) rozsahu omezení nebo zákazu a

e) době, po kterou omezení nebo zákaz platí.

(3) Příslušný uznávací orgán informuje držitele evropského profesního průkazu na jeho žádost o obsahu souboru systému IMI.

(4) Při vydání evropského profesního průkazu a dále každé 2 roky informuje uznávací orgán držitele průkazu o jeho právech souvisejících se zpracováním osobních údajů v systému IMI. V případě, že původní žádost o evropský profesní průkaz byla podána elektronicky, je tato připomínka zasílána prostřednictvím systému IMI.

(5) Uznávací orgán poskytuje součinnost osobám, které prokáží právní zájem, a orgánům veřejné správy požadujícím ověření platnosti a obsahu evropského profesního průkazu osoby, která vůči nim tento průkaz uplatňuje.

§ 24h

Částečný přístup

(1) Uznávací orgán vydá rozhodnutí o částečném přístupu k výkonu odborné činnosti, pokud jsou splněny tyto podmínky:

a) uchazeč je plně způsobilý vykonávat v domovském členském státě odbornou činnost, k jejímuž výkonu se v České republice snaží získat částečný přístup,

b) rozdíly mezi odbornou činností vykonávanou v souladu se zákonem v domovském členském státě a regulovanou činností v České republice jsou takové, že by uplatnění kompenzačních opatření podle § 10 a následujících znamenalo požadovat po žadateli absolvování celého programu vzdělávání a odborné přípravy v České republice, aby měl v rámci něho přístup k celé regulované činnosti, a

c) odbornou činnost lze oddělit od ostatních činností, které v České republice spadají pod regulovanou činnost; uznávací orgán při tom zohlední, zda odborná činnost může být samostatně prováděna v domovském členském státě.

(2) Částečný přístup podle odstavce 1 může být odmítnut z naléhavých důvodů obecného zájmu, kterými jsou zejména nežádoucí dopady na život, zdraví nebo bezpečnost osob.

(3) Žádosti podané za účelem usazení v České republice se posuzují v souladu s hlavou II.

(4) Žádosti podané za účelem poskytování dočasných a příležitostných služeb v České republice, které se týkají odborných činností s důsledky pro ochranu života, zdraví nebo bezpečnosti, se posuzují v souladu s hlavou VIII.

(5) Po vydání rozhodnutí o částečném přístupu se odborná činnost vykonává pod profesním označením domovského členského státu. Osoby, které využívají částečný přístup, sdělí příjemcům služeb rozsah svého oprávnění k výkonu činnosti.

§ 25

Uznávání odborné kvalifikace ve společném řízení a v řízení o předběžné otázce

(1) Je-li uznání odborné kvalifikace uchazeče podmínkou pro vznik oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti, vede se řízení o uznání odborné kvalifikace jako samostatné řízení, společné řízení nebo jako řízení o předběžné otázce zahajované doručením žádosti uchazeče nebo z podnětu orgánu příslušného rozhodnout o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti.

(2) Uznávací orgán je povinen ve společném řízení rozhodnout bezodkladně, nejpozději však ve lhůtě podle § 24 odst. 5, k níž se připočítává doba až 30 dnů, jde-li o zvlášť složitý případ.

Rozhoduje-li uznávací orgán ve společném řízení zároveň o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti jiné osoby než uchazeče, vydá o uznání odborné kvalifikace uchazeče vždy samostatné rozhodnutí.

(3) Požaduje-li uznávací orgán před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, postupuje podle § 24 odst. 2. Společné řízení se přeruší a pokračuje se v něm poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření. Nedoloží-li uchazeč splnění kompenzačního opatření do 1 roku ode dne uplynutí lhůty stanovené usnesením o přerušení společného řízení pro splnění kompenzačního opatření, může být toto řízení zastaveno.

(4) Požaduje-li uznávací orgán v řízení o předběžné otázce před uznáním odborné kvalifikace splnění kompenzačního opatření, postupuje podle § 24 odst. 2. Řízení o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti se přeruší a pokračuje se v něm poté, co uchazeč doloží splnění kompenzačního opatření. Nedoloží-li uchazeč splnění kompenzačního opatření do 1 roku ode dne uplynutí lhůty stanovené pro splnění kompenzačního opatření usnesením o přerušení řízení o vzniku oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti, může být toto řízení zastaveno.

(5) Řízení o předběžné otázce nebo společné řízení podle odstavců 1 až 4 nelze provést

a) pokud oprávnění k výkonu samostatné výdělečné činnosti vzniká na základě ohlášení nebo oznámení,

b) u činnostech, které jsou upraveny živnostenským zákonem.

HLAVA V

PŘÁVNÍ ÚČINKY UZNÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 26

(1) Uchazeč, jemuž byla podle tohoto zákona uznána odborná kvalifikace, může vykonávat regulovanou činnost, která je stejného nebo srovnatelného obsahu jako činnost, pro kterou získal odbornou kvalifikaci v členském státě původu. Vyžaduje-li se v České republice pro výkon regulované činnosti splnění jiných podmínek, než podmínky odborné kvalifikace, případně jiné způsobilosti, nejsou uznáním podle tohoto zákona dotčeny. Stanoví-li zvláštní právní předpis jako podmínku zachování odborné způsobilosti pro výkon regulované činnosti pozdější přezkoušení odborných znalostí nebo jejich další doplnění, není tato povinnost tímto zákonem dotčena.

(2) Uznání odborné kvalifikace nezakládá uchazeči právní nárok na přijetí do pracovního nebo obdobného poměru.

(3) Ustanovení zvláštních právních předpisů upravujících uznávání zahraničního vzdělávání v České republice⁸⁾ se na uznávání podle tohoto zákona nevztahují; požadavky stanovené zvláštními právními předpisy pro přijetí ke studiu ve vyšší odborné škole⁹⁾ a na vysoké škole¹⁰⁾ nejsou uznáním odborné kvalifikace podle tohoto zákona dotčeny.

§ 27

Používání profesních označení

(1) Jestliže je v České republice regulovaná činnost vykonávána osobami užívajícími při výkonu regulované činnosti zvláštního profesního označení podle zvláštního právního předpisu, má uchazeč, jemuž byla uznána odborná kvalifikace podle § 6 až 18 nebo ověřena odborná kvalifikace podle § 36b odst. 6 písm. b) nebo c), který splňuje požadavky jiné způsobilosti podle § 20 a je k výkonu regulované činnosti v České republice oprávněn v obdobném rozsahu jako osoby užívající při jejím výkonu profesního označení podle zvláštního právního předpisu, právo používat toto profesní označení. Uznávací orgán může v odůvodněných případech přiznat právo používat toto profesní označení i v oznámení podle § 36b odst. 2. Profesní označení se uvádí v českém jazyce.

(2) Uchazeč, který v České republice vykonává regulovanou činnost dočasně nebo příležitostně za podmínek podle § 36a, používá profesní označení členského státu původu v souladu s jeho právními předpisy a v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků členského státu původu.

HLAVA VI

VÝKON VEŘEJNÉ SPRÁVY V OBLASTI UZNÁVÁNÍ ODBORNÉ KVALIFIKACE

§ 28

Ministerstvo

(1) Ústředním správním úřadem odpovědným za koordinaci správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace je ministerstvo, které pro tento účel a plnění úkolů podle odstavce 2 zřizuje centrum pro uznávání odborných kvalifikací.

(2) Ministerstvo

a) koordinuje činnost uznávacích orgánů podle tohoto zákona v České republice a podporuje jednotné uplatňování předpisů Evropské unie v oblasti uznávání odborných kvalifikací,

b) zastupuje Českou republiku ve skupině národních koordinátorů na úrovni Evropské unie,

c) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace podle tohoto zákona, zvláštních právních předpisů a předpisů Evropské unie¹⁾, zejména poskytováním informací o systému uznávání odborné kvalifikace, o zvláštních právních a stavovských předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti, o možnostech a podmínkách uznání dokladu o odborné kvalifikaci v České republice, o věcně příslušném uznávacím orgánu a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona,

d) vykonává ve spolupráci s Ministerstvem průmyslu a obchodu funkci informačního místa pro systém uznávání odborné kvalifikace pro osoby, které hodlají žádat o uznání odborné kvalifikace získané v České republice pro výkon regulované činnosti v jiném členském státě, zejména poskytováním informací o informačních místech v jiných členských státech,

e) vede informační systém pro uznávání odborné kvalifikace, jehož součástí je evidence všech uchazečů, včetně údajů o výsledku řízení o uznání jejich odborné kvalifikace; součástí informačního systému pro uznávání odborné kvalifikace je také samostatná evidence osob dočasně nebo příležitostně poskytujících služby v regulovaných činnostech podle hlavy VIII,

f) koordinuje provádění administrativní spolupráce podle § 30 až 35,

g) projednává s Komisí Evropské unie (dále jen „Komise“) výjimky z povinnosti umožnit uchazeči volbu mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou,

h) projednává s Komisí změny předpisů Evropské unie v oblasti uznávání odborné kvalifikace,

i) připravuje pro Komisi pravidelné zprávy o aplikaci tohoto zákona nebo zvláštních právních předpisů v oblasti uznávání odborné kvalifikace a o zrušených či zmírněných požadavcích na výkon regulovaných činností v České republice v souladu s § 29 odst. 2 písm. l),

j) poskytuje Komisi na její žádost informace o výsledcích administrativní spolupráce v konkrétním případě, ve kterém se rozhoduje o uznání odborné kvalifikace uchazeče,

k) vydává sdělením ve Věstníku ministerstva seznam regulovaných činností v České republice, členěný podle příslušnosti uznávacích orgánů a podle působnosti směrnic nebo jiných předpisů Evropské unie v oblasti uznávání odborných kvalifikací, a seznam regulovaných činností, pro jejichž dočasný nebo příležitostný výkon v rámci poskytování služeb v České republice zvláštní právní předpis požaduje ověření odborné kvalifikace (§ 36b), a seznamy uvedené v § 3 odst. 1 písm. e) bodě 5, § 4 odst. 3 písm. b), § 6 odst. 3, § 8 odst. 2 a § 18 odst. 1 písm. a) až c) a průběžně tyto seznamy aktualizuje a

l) pro účely informování Komise shromažďuje informace podstatné pro uplatňování systému uznávání odborné kvalifikace, zejména vede seznam povolání regulovaných na území České republiky, obsahující činnosti, jež každé povolání pokrývá, a seznam regulovaného vzdělávání a odborné přípravy včetně odborné přípravy se zvláštní strukturou; ve lhůtě 6 měsíců od zavedení nové regulované činnosti nebo nových požadavků u profesí již regulovaných v České republice o tom informuje Komisi,

m) posuzuje návrhy společných rámců odborné přípravy a společných závěrečných zkoušek odborné přípravy předloženými k projednání Komisí,

n) vyměňuje si informace a osvědčené postupy s ostatními členskými státy pro účely optimalizace nepřetržitého profesního rozvoje v členských státech a o uplatňování kompenzačních opatření podle § 10 a následujících.

(3) Ministr školství, mládeže a tělovýchovy jmenuje a odvolává národního koordinátora uznávání odborných kvalifikací České republiky (dále jen "národní koordinátor") a jeho zástupce, kteří plní úkoly ministerstva podle odstavce 2.

(4) K zabezpečení plnění úkolů podle odstavce 2 může ministerstvo zřizovat organizační složky státu.¹⁵⁾

§ 28a

(1) Ministerstvo využívá k výkonu své působnosti podle tohoto zákona

a) ze základního registru obyvatel

1. příjmení,
2. jméno, popřípadě jména,
3. adresu místa pobytu,
4. datum a místo narození,
5. státní občanství, popřípadě více státních občanství,
6. čísla elektronicky čitelných identifikačních dokladů,

b) z informačního systému evidence občanských průkazů

1. jméno, popřípadě jména, příjmení,
2. číslo, popřípadě sérii občanského průkazu,

c) z informačního systému evidence cestovních dokladů

1. jméno, popřípadě jména, příjmení,
2. číslo cestovního dokladu.

(2) Z údajů uvedených v odstavci 1 lze v konkrétním případě použít jen takové údaje, které jsou nezbytné ke splnění daného úkolu. Na žádost uznávacího orgánu, zpracovávajícího žádost o vydání evropského profesního průkazu, ministerstvo prostřednictvím systému IMI ověří údaje uvedené v odstavci 1.

§ 29

Uznávací orgán

(1) Uznávacím orgánem, oprávněným rozhodnout v konkrétní věci o uznání odborné kvalifikace, je ústřední správní úřad České republiky, do jehož působnosti regulovaná činnost náleží nebo jehož působnost je regulované činnosti nejbližší. V případě, že uchazeč hodlá vykonávat regulovanou činnost jako podnikatel ve formě živnosti nebo jako odpovědný zástupce držitele živnostenského oprávnění, je uznávacím orgánem Ministerstvo průmyslu a obchodu. V případě, že o oprávnění vykonávat regulovanou činnost rozhoduje podle zvláštního právního předpisu profesní komora, je uznávacím orgánem tato komora.

(2) Uznávací orgán

- a)** přijímá žádosti o uznání odborné kvalifikace (§ 22) a rozhoduje o nich,
- b)** přijímá žádosti o vydání evropského profesního průkazu a vydává evropský profesní průkaz,
- c)** vede evidenci uchazečů, včetně údajů o stavu řízení o uznání jejich odborné kvalifikace, a poskytuje tyto informace ministerstvu prostřednictvím informačního systému pro uznávání odborné kvalifikace [§ 28 odst. 2 písm. e)]; to neplatí v případě, kdy zvláštní zákon poskytnutí informace neumožňuje,
- d)** vede evidenci podle § 36a odst. 9 a poskytuje údaje z této evidence ministerstvu prostřednictvím informačního systému pro uznávání odborné kvalifikace [§ 28 odst. 2 písm. e)],
- e)** z evidence podle § 36a odst. 9 vydává na žádost úřední opis, výpis nebo potvrzení o určitém zápisu, popřípadě potvrzení o tom, že v evidenci určitý zápis není, pokud žadatel osvědčí právní zájem,
- f)** spolupracuje s ministerstvem při plnění úkolů podle § 28 odst. 2 písm. c) až l),
- g)** informuje uchazeče o možnostech a podmínkách uznání dokladu o jejich odborné kvalifikaci v České republice, o zvláštních právních předpisech upravujících podmínky výkonu regulované činnosti a o náležitostech žádosti podle tohoto zákona,
- h)** v rámci své působnosti vydává prováděcí právní předpisy nebo stavovské předpisy, které pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností, s přihlédnutím k jejich zvláštnostem, stanoví další podrobnosti týkající se podmínek výkonu adaptačního období a rozdílové zkoušky a jejich hodnocení,
- i)** projednává s národním koordinátorem návrhy právních předpisů nebo stavovských předpisů v působnosti uznávacího orgánu, týkající se regulovaných činností, zejména v otázkách uznávání odborné kvalifikace,
- j)** je oprávněn poskytovat stanoviska k návrhům studijních programů^{15a)} nebo vzdělávacích programů pro vyšší odborné vzdělávání^{15b)} zaměřených na přípravu k výkonu regulovaného povolání před jejich posouzením Akreditační komisí nebo Akreditační komisí pro vyšší odborné vzdělávání podle zvláštního právního předpisu a
- k)** je oprávněn vyžádat si pro účely vydání rozhodnutí podle § 24, pro účely vydání evropského profesního průkazu podle § 24a až 24g, pro účely vydání osvědčení podle § 29a nebo pro účely výmazu podle § 30a odst. 7 výpis z evidence Rejstříku trestů; žádost o vydání výpisu z evidence Rejstříku trestů a výpis z evidence Rejstříku trestů se předávají v elektronické podobě, a to způsobem umožňujícím dálkový přístup; pro tyto účely si rovněž může od soudu nebo jiného orgánu vyžádat kopii rozhodnutí majících vliv na rozsah oprávnění k výkonu regulované činnosti,
- l)** provádí vyhodnocování požadavků na výkon regulovaných činností zejména z hlediska omezení přístupu k určitému povolání pouze pro osoby, které jsou odborně kvalifikovány, včetně používání profesních označení a s ohledem na naléhavé důvody obecného zájmu, které

jsou přiměřené pro dosažení sledovaného cíle a nepřesahují míru nezbytně nutnou z hlediska nediskriminace,

m) plní další úkoly stanovené tímto nebo zvláštním zákonem.

(3) Ostatní správní úřady, vysoké školy a další vzdělávací instituce České republiky spolupracují na žádost uznávacího orgánu v řízení o uznání odborné kvalifikace. Za tímto účelem zejména podávají uznávacímu orgánu vysvětlení, poskytují mu svá odborná stanoviska a spolupracují při pořádání rozdílové zkoušky.

§ 29a

Osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti

(1) Fyzickým osobám, které jsou oprávněny vykonávat regulovanou činnost v České republice a tuto činnost hodlají vykonávat v jiném členském státě, uznávací orgán na základě jejich žádosti vydává osvědčení

a) o tom, zda je předmětná činnost na území České republiky regulována a zda je v České republice vykonávána pod profesním označením, o rozsahu oprávnění k výkonu regulované činnosti na území České republiky, o obsahu vzdělávání a přípravy vyžadovaném v České republice [§ 10 odst. 5 písm. a)] a délce tohoto vzdělávání a přípravy, popřípadě o tom, zda jde o regulované vzdělávání,

b) o tom, zda je fyzická osoba pro výkon regulované činnosti na území České republiky odborně kvalifikována [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 1], o rozsahu jejího oprávnění k výkonu regulované činnosti, o tom, zda je oprávněna při výkonu regulované činnosti užívat profesní označení, popřípadě o tom, zda vzdělávání a příprava, kterou absolvovala, je regulovaným vzděláváním nebo splňuje minimální požadavky na vzdělávání a přípravu stanovené příslušnou směrnicí Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací,

c) o délce a formě výkonu regulované činnosti fyzickou osobou, době jejího zahájení a ukončení, o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu, o tom, že její výkon není uchazeči zakázán ani pozastaven, popřípadě o tom, zda fyzická osoba regulovanou činnost vykonávala ve vedoucím postavení,

d) o tom, zda byl doklad o dosažené kvalifikaci fyzické osoby uznán nebo potvrzen v České republice jako rovnocenný s dokladem vydávaným v České republice nebo zda jsou tomuto dokladu v České republice přiznávány rovnocenné účinky jako dokladu o dosažené kvalifikaci, který se vyžaduje pro výkon regulované činnosti na území České republiky,

e) o tom, zda k datu vydání osvědčení fyzická osoba splňuje požadavek jiné způsobilosti pro výkon regulované činnosti podle zvláštního právního předpisu, nebo údaj o tom, že se pro výkon regulované činnosti v České republice podmínka jiné způsobilosti nevyžaduje.

(2) Fyzickým osobám, které jsou oprávněny v České republice vykonávat předmětnou činnost, není-li tato činnost v České republice regulována, a tuto činnost hodlají vykonávat v jiném členském státě, na základě jejich žádosti vydává

a) ústřední správní úřad České republiky, do jehož působnosti předmětná činnost náleží nebo jehož působnost je předmětné činnosti nejbližší, osvědčení

1. o délce a formě výkonu předmětné činnosti fyzickou osobou na území České republiky, době jejího zahájení a ukončení, o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu, popřípadě o tom, zda fyzická osoba předmětnou činnost vykonávala ve vedoucím postavení,

2. o tom, zda fyzická osoba absolvovala vzdělávání a přípravu, které ji odborně připravily pro výkon předmětné činnosti na území České republiky [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2], popřípadě o tom, zda vzdělávání a příprava, kterou absolvovala, je regulovaným vzděláváním,

3. o tom, zda k datu vydání osvědčení fyzická osoba splňuje požadavek jiné způsobilosti pro výkon předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu, nebo údaj o tom, že se pro výkon předmětné činnosti v České republice podmínka jiné způsobilosti nevyžaduje,

b) ministerstvo, popřípadě Ministerstvo obrany nebo Ministerstvo vnitra, nebo příslušná vysoká škola nebo jiná vzdělávací instituce České republiky, popřípadě krajský úřad^{15c)}, osvědčení:

1. o délce, typu studijního nebo vzdělávacího programu absolvovaného fyzickou osobou, o době zahájení a ukončení studia fyzické osoby v programu a o činnostech, pro jejichž výkon je odborně připravena [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2]^{15d)},

2. o tom, že doklad o dosažené kvalifikaci fyzické osoby, byl-li vydán příslušným orgánem nebo institucí třetího státu nebo Evropskou školou nebo potvrzuje-li vzdělávání a přípravu získanou z větší části mimo členské státy, byl uznán nebo potvrzen v České republice jako rovnocenný dokladu o vzdělání vydávanému příslušným orgánem nebo institucí České republiky.

(3) Osvědčení podle odstavců 1 a 2 obsahují tyto náležitosti:

a) označení orgánu nebo instituce, která osvědčení vydává,

b) jméno, popřípadě jména, příjmení, datum narození a státní příslušnost žadatele,

c) skutečnosti podle odstavce 1 nebo 2, v úplném nebo částečném rozsahu podle žádosti oprávněné osoby a

d) datum vydání osvědčení.

(4) Osvědčení se vydává na základě žádosti podané spolu s listinami, jimiž se dokládají osvědčované skutečnosti. V případě vydávání osvědčení o tom, že vůči žadateli nebylo vydáno rozhodnutí o úpadku, že vůči němu nebyl prohlášen konkurs a toto prohlášení nebylo zamítnuto proto, že jeho majetek nepostačoval k úhradě nákladů insolvenčního řízení, nebo že výkonu funkce statutárního orgánu, člena statutárního orgánu nebo jiného orgánu právnické osoby žadatelem nebrání překážka předchozího působení v jakékoliv srovnatelné funkci v právnické osobě, na jejíž majetek byl prohlášen konkurs nebo vůči které byl insolvenční návrh zamítnut pro nedostatek majetku^{2j)}, osvědčení o době a formě výkonu předmětné činnosti v České republice žadatelem, o době jejího zahájení a ukončení a o odborných

činnostech, které byly součástí jejího výkonu, není-li tato činnost v České republice regulována, a osvědčení o tom, zda žadatel vykonával předmětnou činnost ve vedoucím postavení, je možno důkaz listinou nahradit čestným prohlášením žadatele učiněným před uznávacím orgánem nebo ústředním správním úřadem, do jehož působnosti předmětná činnost náleží nebo jehož působnost je předmětné činnosti nejbližší. Vysoká škola může vydávání osvědčení podle odstavce 2 písm. b) bodu 1 nahradit vydáváním dodatku k diplomu podle zákona o vysokých školách, pokud v dodatku uvede i náležitosti podle odstavce 2 písm. b) bodu 1 a odstavce 3.

HLAVA VII

ADMINISTRATIVNÍ SPOLUPRÁCE S ORGÁNY ČLENSKÝCH STÁTŮ

§ 30

(1) Orgány, pověřené výkonem správních činností v oblasti uznávání odborné kvalifikace, poskytují, požadují nebo přijímají informace ve spolupráci s příslušnými orgány jiných členských států. Administrativní spolupráce se provádí za účelem sdělení, zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24 nebo v zájmu koordinace společného postupu členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace a probíhá zejména prostřednictvím systému IMI.

(2) Administrativní spolupráce se provádí v souladu s ustanoveními této hlavy a zvláštních právních předpisů, pokud mezinárodní smlouva, kterou je Česká republika vázána, nebo právní předpis Evropské unie nestanoví jinak.

(3) Předmětem administrativní spolupráce jsou informace:

a) o společném postupu příslušných orgánů členských států v oblasti uznávání odborné kvalifikace,

b) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, o rozsahu oprávnění k výkonu regulované činnosti, o tom, jaké jsou požadavky členského státu původu na odbornou kvalifikaci pro výkon regulované činnosti a zda je uchazeč pro její výkon odborně kvalifikován, a není-li předmětná činnost v členském státě původu regulovanou činností, které odborné činnosti jsou zpravidla součástí jejího výkonu a zda uchazeč absolvoval vzdělávání a přípravu, které jej odborně připravily pro výkon předmětné činnosti,

c) o tom, zda jsou vzdělávání a příprava uchazeče regulovaným vzděláváním, popřípadě zda je vzdělávání a příprava uchazeče regulovaným vzděláváním uvedeným v příslušné příloze směrnice nebo jiného předpisu Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací,

d) o délce, formě a obsahu vzdělávání a přípravy uchazeče, o době jejího zahájení a ukončení, popřípadě zda splňuje minimální požadavky na vzdělávání a přípravu stanovené příslušnou směrnicí nebo jiným předpisem Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací,

e) o délce a formě výkonu předmětné činnosti na území členského státu původu, době jejího zahájení a ukončení a o odborných činnostech, které byly součástí jejího výkonu,

f) o tom, jaké jsou požadavky na jinou způsobilost pro výkon předmětné činnosti v členském státě a zda je uchazeč splňuje,

g) o tom, zda je poskytovatel služby usazen v členském státě původu a zda splnil všechny podmínky stanovené právními předpisy tohoto členského státu pro výkon předmětné činnosti,

h) o trestní, správní či disciplinární odpovědnosti související s výkonem předmětné činnosti a odpovídajícím postihu poskytovatele služby a o stížnostech příjemce služby podaných vůči tomuto poskytovateli,

i) o tom, zda je předmětná činnost v členském státě původu vykonávána pod profesním označením a zda je uchazeč toto profesní označení oprávněn užívat,

j) spočívající v ověření pravosti dokladu o odborné kvalifikaci nebo jiné způsobilosti,

k) o tom, zda orgán členského státu původu, který vydal doklad o odborné kvalifikaci nebo jiné způsobilosti, je příslušným orgánem v souladu s právními předpisy členského státu původu,

l) o tom, zda byl doklad o dosažené kvalifikaci vydán institucí členského státu [§ 3 odst. 1 písm. f)],

m) o tom, zda doklad o dosažené kvalifikaci vydaný příslušným orgánem nebo institucí členského státu původu, který potvrzuje absolvování vzdělávání a přípravy v jiném státě, je v členském státu původu uznán jako rovnocenný dokladu o dosažené kvalifikaci, který uchazeče činí odborně kvalifikovaným pro výkon regulované činnosti nebo, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována, který potvrzuje vzdělávání a přípravu, jež uchazeče odborně připravily pro výkon předmětné činnosti,

n) o tom, že uchazeči byl pozastaven nebo zakázán výkon předmětné činnosti,

o) o dalších skutečnostech rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24.

§ 30a

Výstražný mechanismus

(1) Soud nebo jiný orgán veřejné moci zašle nejpozději v den následující po dni jeho vykonatelnosti ministerstvu opis rozhodnutí, kterým se na území České republiky úplně nebo částečně omezuje nebo zakazuje výkon činnosti

a) lékaře,

b) zubního lékaře,

c) všeobecné sestry,

d) farmaceuta,

e) porodní asistentky,

f) veterinárního lékaře,

g) dalších zdravotnických pracovníků neuvedených v písmenech a) až e), kteří získávají způsobilost k výkonu zdravotnického povolání za podmínek stanovených právními předpisy upravujícími podmínky pro získávání a uznávání způsobilosti k výkonu zdravotnických povolání, nebo

h) v regulovaných povoláních týkajících se vzdělávání nezletilých včetně péče o děti a předškolní výchovy.

(2) Soud zašle ministerstvu rozhodnutí, jímž byl příslušník regulovaného povolání pravomocně odsouzen za padělání nebo pozměnění dokladů o dosažené kvalifikaci, a to nejpozději v den následující po dni jeho vykonatelnosti.

(3) Ministerstvo informuje do 3 dnů od vykonatelnosti prostřednictvím výstražného upozornění v systému IMI příslušné orgány všech ostatních členských států o rozhodnutí podle odstavců 1 nebo 2, včetně totožnosti osoby, které se rozhodnutí týká.

(4) Soud nebo jiný orgán veřejné moci zašle v den následující po dni vykonatelnosti ministerstvu opis rozhodnutí, kterým došlo na území České republiky ke změně omezení nebo zákazu činnosti vyplývajícího z rozhodnutí podle odstavce 1. Ministerstvo neprodleně informuje prostřednictvím výstražného upozornění v systému IMI příslušné orgány všech ostatních členských států o změnách podle věty první.

(5) Ministerstvo do 3 dnů ode dne vykonatelnosti rozhodnutí informuje příslušníka regulovaného povolání písemnou formou o odeslání výstražného upozornění.

(6) V případě, že je informování ostatních členských států prostřednictvím výstražného upozornění v systému IMI ze strany ministerstva napadeno osobou, které se toto upozornění týká, ministerstvo uvede u výstražného upozornění, že toto je předmětem řízení vyvolaného dotyčným příslušníkem regulovaného povolání.

(7) Údaje týkající se upozornění mohou být v systému IMI zpracovány pouze po dobu jejich platnosti. Ministerstvo vymaže upozornění nejpozději do 3 dnů

a) od nabytí právní moci zrušujícího rozhodnutí,

b) po ukončení zákazu nebo omezení uvedených v odstavci 1,

c) po zahlazení odsouzení, nebo

d) ode dne, kdy nastala skutečnost, na jejímž základě se na pachatele hledí, jako by nebyl odsouzen.

§ 31

Orgány příslušné pro provádění administrativní spolupráce

Příslušným orgánem v České republice k provádění administrativní spolupráce je ministerstvo, národní koordinátor nebo uznávací orgán (dále jen "příslušný orgán České republiky"). Při provádění administrativní spolupráce příslušný orgán České republiky komunikuje s příslušnými orgány jiného členského státu, zpravidla s národním koordinátorem členského státu nebo orgánem členského státu, v jehož působnosti je předmětná činnost regulována nebo který vykonává dohled nad výkonem předmětné činnosti (dále jen "příslušný orgán jiného členského státu").

§ 32

Požadování informací

(1) Příslušný orgán České republiky může od příslušného orgánu jiného členského státu požadovat informace v případě potřeby zjištění a ověření skutečností rozhodných pro vydání rozhodnutí podle § 24 a 36b, nebo v případě důvodných pochybností o skutečnostech uvedených v oznámení podle § 36a, nebo pro vydání evropského profesního průkazu podle § 24a a následujících, pokud vyčerpal vlastní obvyklé zdroje informací, které mohl v daném případě využít.

(2) Příslušný orgán České republiky podá písemnou žádost příslušnému orgánu jiného členského státu. Žádost musí obsahovat kromě náležitostí stanovených právními předpisy tohoto členského státu rovněž údaj o požadované informaci a údaje o předmětu řízení o uznání odborné kvalifikace a identifikační údaje uchazeče, v míře nezbytné ke splnění účelu.

(3) Příslušný orgán České republiky může ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu jinou formu požadování informací.

(4) Pokud příslušný orgán jiného členského státu neposkytne požadovanou informaci včas tak, aby bylo možno vydat rozhodnutí o uznání kvalifikace ve lhůtě stanovené podle § 24 odst. 5, uznávací orgán rozhodne na základě shromážděných důkazních prostředků.

(5) Získané informace může příslušný orgán České republiky předat dalšímu členskému státu jen se souhlasem příslušného orgánu členského státu, který informace poskytl.

§ 33

Poskytování informací

(1) Příslušný orgán České republiky na požádání příslušného orgánu jiného členského státu provede nezbytná šetření a poskytne požadované informace bez zbytečného odkladu. Pokud není možno informaci poskytnout do 30 dnů, vyrozumí se o tom příslušný orgán jiného členského státu.

(2) Zjistit nebo poskytnout informace příslušnému orgánu jiného členského státu lze jen v rozsahu, který umožňují právní předpisy České republiky.

(3) Příslušný orgán České republiky může odmítnout poskytnutí informací příslušnému orgánu jiného členského státu, pokud

- a) zvláštní zákon obsahuje přísnější podmínky povinnosti zachovávat mlčenlivost než ty, které jsou v právní úpravě žádajícího členského státu, a pokud tento stát těmto přísnějším podmínkám nevyhoví,
- b) poskytnutí informací by vedlo k porušení povinnosti mlčenlivosti uložené zvláštním právním předpisem nebo se jedná o informace, jejichž vyzrazení by bylo v rozporu se zájmem bezpečnosti státu nebo s veřejným pořádkem,
- c) příslušný orgán žádajícího členského státu nevyčerpal své obvyklé zdroje informací, které mohly být vzhledem k okolnostem využity k získání požadovaných informací, nebo
- d) žádající členský stát není schopen z praktických nebo právních důvodů poskytnout obdobné informace.
- (4) Vyskytnou-li se při zjišťování a poskytování požadovaných informací překážky podle odstavce 2 nebo 3, vyrozumí příslušný orgán České republiky o této situaci s uvedením důvodů neprodleně příslušný orgán jiného členského státu.

§ 34

Vzájemné poskytování informací

Příslušný orgán České republiky může pro skupiny jednotlivých případů ujednat ústně nebo písemně s příslušným orgánem jiného členského státu druh a rozsah informací, které bude při zachování vzájemnosti poskytovat nebo přijímat, včetně způsobu a lhůt předávání těchto informací. Ustanovení § 32 odst. 4 a 5 a § 33 odst. 2 až 4 se použijí obdobně.

§ 35

Ochrana informací a osobních údajů

Na informace poskytované v rámci administrativní spolupráce se vztahuje povinnost zachovávat mlčenlivost stanovená zvláštním právním předpisem. Ochrana osobních údajů se řídí zvláštním právním předpisem.¹⁶⁾ Identifikační údaje uchazeče lze poskytovat a požadovat pouze v míře nezbytné ke splnění účelu administrativní spolupráce.

HLAVA VIII

DOČASNÝ NEBO PŘÍLEŽITOSTNÝ VÝKON REGULOVANÉ ČINNOSTI NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V RÁMCI SVOBODY POSKYTOVÁNÍ SLUŽEB

§ 36a

Oznámení

(1) Uchazeč, který je státním příslušníkem členského státu nebo který byl vyslán na území České republiky v rámci poskytování služeb zaměstnavatelem usazeným v jiném členském státě Evropské unie a v souladu s právními předpisy členského státu původu vykonává předmětnou činnost, která je v České republice regulovanou činností, je oprávněn tuto činnost

vykonávat dočasně nebo příležitostně i na území České republiky, aniž splní požadavek zápisu, registrace, povolení, autorizace nebo členství v profesní komoře podle zvláštního právního předpisu a aniž požádá o uznání odborné kvalifikace podle § 6 až 18 a uznání jiné způsobilosti podle § 20, pokud splní podmínky podle odstavců 2 až 5 a 8 a, stanoví-li tak zvláštní zákon, podmínky podle § 36b. Zda je regulovaná činnost vykonávána dočasně nebo příležitostně, se posuzuje, zejména s ohledem na dobu trvání, četnost, pravidelnost a nepřetržitost výkonu činnosti na území České republiky¹⁷).

(2) Není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována, je uchazeč povinen doložit, že v jednom nebo více členských státech vykonával předmětnou činnost po dobu nejméně 1 roku během předcházejících 10 let, nebo předložit doklad o regulovaném vzdělávání, které jej odborně připravuje pro výkon předmětné činnosti v členském státě původu [§ 3 odst. 1 písm. b) bod 2].

(3) Vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti, je uchazeč povinen doložit, že je pojištěn v rozsahu a za podmínek vyžadovaných zvláštním právním předpisem.

(4) Uchazeč je povinen před tím, než začne vykonávat regulovanou činnost na území České republiky, písemně oznámit tuto skutečnost uznávacímu orgánu. Oznámení obsahuje:

a) jméno, popřípadě jména, a příjmení uchazeče, datum narození a státní občanství,

b) název regulované činnosti, kterou bude vykonávat, a údaj o tom, zda je činnost v členském státě původu regulována, popřípadě údaj o činnosti, která je obsahově nejbližší,

c) údaj o odborné kvalifikaci a v případech podle odstavce 2 také o výkonu předmětné činnosti nebo regulovaném vzdělávání,

d) údaje o zaměstnavateli usazeném v jiném členském státě Evropské unie, pokud je uchazeč vyslán na území České republiky v rámci poskytování služeb tímto zaměstnavatelem, v rozsahu:

1. jméno, popřípadě jména, a příjmení, datum narození, členský stát usazení, adresa místa podnikání, je-li zaměstnavatelem fyzická osoba, nebo

2. název, sídlo a stát usazení, je-li zaměstnavatelem právnická osoba.

(5) K oznámení podle odstavce 4 uchazeč přiloží:

a) průkaz totožnosti, doklad osvědčující státní příslušnost uchazeče, případně i doklad potvrzující právní postavení uvedené v § 1 odst. 2; ustanovení § 22 odst. 6 věty první a druhé a odst. 7 se použijí obdobně,

b) doklad potvrzující, že je uchazeč usazen v členském státě původu a v souladu s jeho právními předpisy vykonává předmětnou činnost a že mu oprávnění k výkonu předmětné činnosti v členském státě původu nebylo odejmuto ani dočasně pozastaveno; ustanovení § 22 odst. 7 se použije obdobně,

c) doklad o odborné kvalifikaci; ustanovení § 22 odst. 4, 5, 6 věty první a třetí, odst. 7 a 8 se použijí obdobně,

d) doklad podle odstavce 2, není-li předmětná činnost v členském státě původu regulována; ustanovení § 22 odst. 4, 5, 6 věty první a třetí, odst. 7 a 8 se použijí obdobně,

e) doklad podle odstavce 3, vyžaduje-li se pro výkon regulované činnosti v České republice doklad o pojištění odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu regulované činnosti; ustanovení § 22 odst. 7 a 8 se použijí obdobně.

(6) Ministerstvo informuje o splnění oznamovací povinnosti způsobem umožňujícím dálkový přístup.

(7) Nesplňuje-li oznámení nebo doklady k němu přiložené náležitosti podle správního řádu nebo odstavce 4 a 5, pomůže uznávací orgán uchazeči nedostatky odstranit na místě nebo jej bezodkladně vyzve k jejich odstranění. Zároveň jej upozorní, že do doby odstranění nedostatků, popřípadě do doby uvedené v § 36b odst. 6, stanoví-li zvláštní zákon podmínku ověření odborné kvalifikace, není oprávněn na území České republiky regulovanou činnost vykonávat.

(8) Uchazeč je povinen bezodkladně informovat uznávací orgán o změnách všech skutečností uvedených v oznámení nebo dokladech k oznámení přiložených, včetně skutečností, které by mohly být důvodem zániku oprávnění vykonávat dočasně nebo příležitostně regulovanou činnost na území České republiky. Hodlá-li uchazeč dočasně nebo příležitostně vykonávat regulovanou činnost na území České republiky po uplynutí 12 měsíců ode dne podání úplného oznámení, je povinen podat toto oznámení opětovně, s výjimkou případů podle § 24c odst. 3. Při opětovném podání oznámení je uchazeč povinen předložit doklady uvedené v odstavci 5 písm. b) až e) pouze v případě změny skutečností uvedených v původním oznámení nebo v dokladech k tomuto oznámení přiložených.

(9) Uznávací orgán eviduje údaje o uchazeči a jím oznámených skutečnostech v samostatné evidenci. Každé oznámení opatřuje uznávací orgán evidenčním číslem, datem oznámení, datem doručení úplného oznámení uznávacímu orgánu a údajem o platnosti oznámení.

§ 36b

Ověření odborné kvalifikace

(1) Stanoví-li tak zvláštní zákon, je uznávací orgán oprávněn po obdržení oznámení před zahájením výkonu dočasné nebo příležitostně regulované činnosti na území České republiky, jejíž výkon může vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob, ověřit odbornou kvalifikaci uchazeče. To neplatí v případě uchazeče, který příslušnou regulovanou činnost na území České republiky jako usazená nebo hostující osoba vykonává nebo vykonával a kterému byla v České republice uznána nebo ověřena odborná kvalifikace pro výkon této činnosti.

(2) Nepřistoupí-li uznávací orgán v odůvodněném případě, zejména je-li uchazeč osobou v oboru uznávanou nebo bude-li regulovaná činnost vykonávána v rozsahu, ve kterém je

ohrožení života, zdraví nebo bezpečnosti osob zanedbatelné, k ověření odborné kvalifikace uchazeče podle odstavce 3, bezodkladně o tom uchazeči doručí oznámení.

(3) Ověřuje-li uznávací orgán odbornou kvalifikaci uchazeče, vydá a doručí uchazeči do 30 dnů od obdržení úplného oznámení, které obsahuje veškeré požadované doklady, po případném odstranění nedostatků (§ 36a odst. 5), rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace. Ve zvlášť složitých případech oznámí uznávací orgán uchazeči prodloužení lhůty pro vydání a doručení rozhodnutí nejdéle o dalších 30 dnů. Uznávací orgán bezodkladně vydá a doručí uchazeči rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace s výrokem, že nebyl zjištěn podstatný rozdíl mezi jeho odbornou kvalifikací a odbornou kvalifikací, která je vyžadována v České republice, pokud uchazeč hodlá na území České republiky vykonávat regulovanou činnost, pro jejíž výkon příslušná směrnice nebo jiný předpis Evropské unie o uznávání odborných kvalifikací stanoví minimální požadavky na vzdělávání a přípravu, a je držitelem dokladu o dosažené kvalifikaci, který splňuje podmínky stanovené uvedeným předpisem.

(4) Byl-li mezi odbornou kvalifikací uchazeče a odbornou způsobilostí vyžadovanou v České republice zjištěn podstatný rozdíl v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl při výkonu regulované činnosti uchazečem vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob a nelze jej nahradit odbornou praxí poskytovatele služeb ani znalostmi, dovednostmi a schopnostmi, které poskytovatel služeb nabyl celoživotním vzděláváním a které za tímto účelem potvrdil příslušný subjekt, uznávací orgán

a) rozhodne o tom, že uchazeč není oprávněn k výkonu regulované činnosti na území České republiky, a

b) v rozhodnutí podle odstavce 3 uchazeči umožní, aby prokázal znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí. Znalost chybějících teoretických a praktických oblastí se prokazuje rozdílovou zkouškou nebo jiným vhodným opatřením. Uloží-li uznávací orgán uchazeči, aby prokázal znalost chybějících teoretických nebo praktických oblastí, umožní uchazeči, aby tuto znalost prokázal ve lhůtě 20 pracovních dnů od doručení rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3. Uloží-li uznávací orgán uchazeči, aby vykonal rozdílovou zkoušku, zajistí provedení této zkoušky ve lhůtě podle předchozí věty.

(5) Uznávací orgán ve lhůtě 5 pracovních dnů od vykonání rozdílové zkoušky nebo splnění jiného vhodného opatření uchazečem tuto zkoušku nebo toto opatření vyhodnotí a na základě výsledku vyhodnocení vydá rozhodnutí.

(6) Právo dočasného nebo příležitostného výkonu regulované činnosti podléhající ověření odborné kvalifikace podle odstavce 1 na území České republiky uchazeči vzniká dnem

a) oznámení uznávacího orgánu podle odstavce 2 o upuštění od ověření odborné kvalifikace,

b) vydání rozhodnutí o ověření odborné kvalifikace podle odstavce 3, není-li zjištěn podstatný rozdíl mezi odbornou kvalifikací uchazeče a odbornou způsobilostí, která je vyžadována v České republice, v takovém rozsahu, že by tento rozdíl mohl při výkonu regulované činnosti na území České republiky vážně ohrozit život, zdraví nebo bezpečnost osob,

c) vydání rozhodnutí po úspěšném vykonání rozdílové zkoušky nebo splnění jiného vhodného opatření podle odstavce 4 písm. b), nebo

d) marného uplynutí lhůty podle odstavce 3 nebo 5, pokud uznávací orgán nepostupuje v souladu s těmito lhůtami; to neplatí, pokud nedodržení lhůt nastalo v důsledku jednání uchazeče.

(7) Náklady řízení o ověření odborné kvalifikace spojené s vykonáním rozdílové zkoušky hradí uchazeč. Rozhodnutí podle odstavce 6 písm. b) a c) má pro účely výkonu regulované činnosti na území České republiky stejné právní účinky jako rozhodnutí o uznání odborné kvalifikace podle § 24 odst. 1 a 6.

HLAVA IX

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

§ 37

Posouzení odborné kvalifikace veřejnoprávním zaměstnavatelem

(1) Vyžaduje-li se v České republice doklad o dosažené kvalifikaci pro výkon regulované činnosti v pracovněprávním vztahu [§ 18 odst. 1 písm. a) bod 4] a jde o případný výkon regulované činnosti na základě pracovněprávního vztahu se zaměstnavatelem, kterým je

- a) Česká republika¹⁸⁾,
- b) státní příspěvková organizace,
- c) územní samosprávný celek,
- d) příspěvková organizace, u níž funkci zřizovatele vykonává územní samosprávný celek,
- e) jiná právnická osoba, pokud

1. byla založena či zřízena za účelem uspokojování potřeb veřejného zájmu a

2. je financována převážně státem či jiným veřejným zadavatelem^{17b)} nebo je státem či jiným veřejným zadavatelem ovládána nebo stát či jiný veřejný zadavatel jmenuje či volí více než polovinu členů v jejím statutárním, správním, dozorčím či kontrolním orgánu,

(dále jen „veřejnoprávní zaměstnavatel“), posoudí odbornou kvalifikaci a jinou způsobilost příslušný orgán, který za zaměstnavatele jedná, v rámci přijímání do pracovněprávního vztahu nebo v rámci výběrového řízení na obsazení funkce.

(2) O tom, zda uchazeč splňuje podmínku odborné kvalifikace a jiné způsobilosti pro přijetí do pracovněprávního vztahu nebo pro zařazení do výběrového řízení na obsazení funkce, nebo o tom, zda po něm bude veřejnoprávní zaměstnavatel jako podmínku přijetí do pracovněprávního vztahu nebo zařazení do výběrového řízení požadovat splnění kompenzačního opatření, jej veřejnoprávní zaměstnavatel vyrozumí nejpozději do 90 dnů ode

dne přijetí dokladů podle § 22 odst. 3 písm. b) a c), nezbytných k posouzení odborné kvalifikace a jiné způsobilosti uchazeče.

(3) Na posouzení odborné kvalifikace a jiné způsobilosti podle odstavců 1 a 2 se nepoužijí ustanovení § 3 odst. 1 písm. k), § 22 odst. 1 až 3, § 22 odst. 7 a 8, § 24 a 25, § 29 odst. 1 a 2, § 29a, § 30 až 35 a § 36a a 36b. Ustanovení § 13 odst. 3 a § 14 odst. 3 se použijí přiměřeně. Administrativní spolupráci provádí veřejnoprávní zaměstnavatel zejména prostřednictvím ministerstva. Náklady řízení o posouzení odborné kvalifikace, spojené s vykonáním rozdílové zkoušky, hradí uchazeč.

(4) Ustanovení odstavců 1 až 3 se nepoužijí na uznávání odborné kvalifikace pro výkon zdravotnických povolání a pro výkon činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče¹⁹⁾.

§ 38

Zmocnění

(1) Uznávací orgán může stanovit po projednání s národním koordinátorem vyhláškou nebo stavovským předpisem seznam teoretických a praktických oblastí, které tvoří obsah vzdělávání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon regulované činnosti [§ 10 odst. 5 písm. a)], pokud tento obsah vzdělávání a přípravy není zřejmý ze zvláštního právního předpisu.

(2) Uznávací orgán může vyhláškou nebo stavovským předpisem stanovit pro jednotlivé regulované činnosti nebo skupinu regulovaných činností další podrobnosti týkající se podmínek výkonu adaptačního období a rozdílové zkoušky a jejich hodnocení.

(3) Uznávací orgán může vyhláškou nebo stavovským předpisem stanovit přiměřené omezení rozsahu odborného výcviku, jenž může být prováděn v zahraničí. Uznávací orgán může vyhláškou nebo stavovským předpisem stanovit pravidla organizace uznávání odborných výcviků absolvovaných v jiném členském státě nebo ve třetí zemi.

(4) Vláda může k provedení tohoto zákona nařízením stanovit regulované činnosti, u kterých je vyloučena volba uchazeče mezi adaptačním obdobím a rozdílovou zkouškou, a určit kompenzační opatření, které bude uchazeči v těchto případech uloženo.

(5) Ministerstvo může stanovit vzor osvědčení o odborné kvalifikaci a výkonu předmětné činnosti (§ 29a).

HLAVA X

PŘESTUPKY

§ 38a

(1) Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že

a) úmyslně užije profesní označení nebo označení odbornosti v rozporu s § 27, nebo

b) v rozporu s podmínkami stanovenými v hlavě VIII provozuje dočasně nebo příležitostně výdělečnou činnost, která je regulovanou činností.

(2) Za přešupek podle odstavce 1 lze uložit pokutu do 10000 Kč. Za přešupek podle odstavce 1 písm. b) lze spolu s pokutou uložit zákaz činnosti do 1 roku.

ČÁST DRUHÁ

Změna zákona o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky

§ 39

V § 7 zákona č. 2/1969 Sb., o zřízení ministerstev a jiných ústředních orgánů státní správy České republiky, ve znění zákona č. 60/1988 Sb., zákona č. 575/1990 Sb., zákona č. 474/1992 Sb., zákona č. 21/1993 Sb. a zákona č. 272/1996 Sb., se za odstavec 1 vkládá nový odstavec 2, který včetně poznámky pod čarou č. 1) zní:

"**(2)** Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy koordinuje činnost ministerstev, jiných ústředních orgánů státní správy a profesních komor v oblasti systému uznávání odborné kvalifikace podle zvláštního zákona.¹⁾

1) Zákon č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).“

Dosavadní odstavec 2 se označuje jako odstavec 3 a dosavadní poznámky pod čarou č. 1), 1a), 2) a 3) se označují jako poznámky pod čarou č. 3), 2), 4) a 5), a to včetně odkazů v textu na ně.

ČÁST PÁTÁ

Změna zákona o státní památkové péči

§ 42

Zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění zákona č. 242/1992 Sb., zákona č. 361/1999 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 132/2000 Sb., zákona č. 146/2001 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. V § 14a odst. 2 se slova "podle zvláštního právního předpisu.^{11a)}" nahrazují slovy " , jehož skutková podstata souvisí s restaurováním, pokud se na něho nehledí, jako by nebyl odsouzen.".

Poznámka pod čarou č. 11a) se zrušuje.

2. V § 14a odst. 3 se slova "odborné způsobilosti" nahrazují slovy "odborné kvalifikace".

3. V § 14a odst. 4 se v úvodní části textu slova "Odborná způsobilost" nahrazují slovy "Odborná kvalifikace".

4. V § 14a odst. 4 písm. a) se slova "kvalifikačních předpokladů" nahrazují slovy "formální kvalifikace a odborné praxe", slova "vysokoškolské vzdělání v oboru restaurování" se nahrazují slovy "vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu^{11a)} v oblasti umění se zaměřením na restaurování nebo vysokoškolské vzdělání získané studiem v magisterském programu v příslušném uměleckém oboru doplněné osvědčením o absolvování restaurátorského studia v rámci celoživotního vzdělávání,^{11a)} nebo vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném bakalářském studijním programu^{11a)} v oblasti umění se zaměřením na restaurování a 2 roky odborné praxe," a za slova "let" se vkládá slovo "odborné".

^{11a)} § 44 až 46 a § 60 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění zákona č. 210/2000 Sb. a zákona č. 147/2001 Sb.“.

5. V § 14a odst. 5 se na konci textu písmene b) doplňují slova "nejde-li o státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky,".

6. V § 14a odst. 5 písmeno c) zní:

"c) dokumentace nejméně 3 restaurátorských prací na věcech, které nejsou kulturními památkami, z nichž nejméně 1 nesmí být starší 2 let, provedených v restaurátorské specializaci, v níž se žádá o udělení povolení k restaurování.".

7. V § 14a odst. 10 písm. c) se v první větě za slova "hrubým způsobem" vkládají slova "nebo méně závažným způsobem, ale opakovaně".

8. V § 14a se doplňují odstavce 13 a 14, které včetně poznámky pod čarou č. 11d) znějí:

"(13) Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, Ministerstvo kultury udělí povolení k restaurování, pokud jí je uznána odborná kvalifikace a bezúhonnost.

(14) V případě řízení o udělení povolení k restaurování státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené řízení o udělení povolení k restaurování a o uznání odborné kvalifikace a bezúhonnosti.^{11d)}

^{11d)} § 25 zákona č. 18/2004 Sb., o uznávání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti státních příslušníků členských států Evropské unie a o změně některých zákonů (zákon o uznávání odborné kvalifikace).“.

9. Za § 14a se vkládají nové § 14b a 14c, které včetně nadpisu a poznámek pod čarou č. 11e), 11f), 11g) a 11h) znějí:

"Uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky pro restaurování kulturních památek

§ 14b

(1) Při uznávání odborné kvalifikace a bezúhonnosti státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen "žadatel") postupuje Ministerstvo kultury podle zvláštního právního předpisu.^{11e)}

(2) Osoba, která je oprávněna provádět v České republice podle zvláštního právního předpisu restaurování, aniž by požádala o uznání své odborné kvalifikace (dále jen "osoba oprávněná k restaurování"),^{11f)} písemně oznámí svůj záměr provést restaurování ve lhůtě 30 dnů před zahájením restaurování Ministerstvu kultury. Na osobu oprávněnou k restaurování se ustanovení § 14a odst. 1 nevztahuje.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje

a) jméno a příjmení osoby oprávněné k restaurování,

b) adresu pro doručování písemností na území České republiky,

c) předpokládanou dobu restaurování na území České republiky,

d) restaurátorskou specializaci, kterou hodlá osoba oprávněná k restaurování na území České republiky vykonávat,

e) oprávnění k restaurování věcí, které mají znaky kulturní památky podle § 2 a jsou díly výtvarných umění nebo uměleckořemeslnými pracemi, získané v jiném členském státě Evropské unie než České republice nebo doklad vydaný příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie než České republiky o tom, že je tato osoba oprávněna vykonávat restaurátorskou činnost ve státě původu nebo posledního pobytu v souladu s jeho právními předpisy,

f) doklad o formální kvalifikaci vydaný v jiném členském státě Evropské unie než České republice, popřípadě doklad o výkonu předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu,^{11e)}

g) dokumentaci záměru podle odstavce 2 zpracovanou v rozsahu žádosti o restaurování.^{11g)}

(4) Pokud při posuzování oznámení podle odstavce 2 jsou osvědčeny skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by osoba oprávněná k restaurování mohla restaurováním ohrozit nebo poškodit kulturní památku, anebo pokud osoba oprávněná k restaurování tuto svoji oznamovací povinnost nesplní, Ministerstvo kultury jí restaurování zakáže do doby, než bude uznána její odborná kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.^{11e)} V takovém případě je Ministerstvo kultury oprávněno přezkoumat odbornou kvalifikaci osoby oprávněné k restaurování způsobem podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo kultury může osobě oprávněné k restaurování zakázat restaurování podle odstavce 4 ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení oznámení o záměru provést restaurování, nebo ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o tom, že osoba oprávněná k restaurování provádí restaurování, které kulturní památku ohrožuje nebo poškozují.

(6) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu restaurování vydaného Ministerstvem kultury podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

(7) Ministerstvo kultury vede evidenci osob oprávněných k restaurování, do níž se zapisuje

a) jméno a příjmení osoby oprávněné k restaurování,

b) adresa pro doručování písemností na území České republiky,

c) restaurátorská specializace,

d) předpokládaná doba restaurování na území České republiky osobou oprávněnou k restaurování,

e) zákaz restaurování podle odstavce 4.

Ochrana osobních údajů, které se zapisují do evidence, se řídí zvláštním právním předpisem.^{11c)}

§ 14c

(1) Pokud bylo žadateli Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11b)} kompenzační opatření formou rozdílové zkoušky, určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost Ministerstva kultury ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této žádosti školu, na které žadatel složí uloženou rozdílovou zkoušku podle restaurátorské specializace, ve které žadatel hodlá působit v České republice.

(2) Ministerstvo kultury v žádosti podle odstavce 1 stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností žadatele. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) Pokud je žadateli Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou adaptačního období, Ministerstvo kultury současně stanoví

a) délku a odborné zaměření adaptačního období,

b) oblasti, jejichž znalost je nezbytná pro restaurování v restaurátorské specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice,

c) obsah dokumentace restaurátorských prací v rozsahu nejvýše 3 prací provedených během adaptačního období a způsob jejího vyhodnocení,

d) způsob vyhodnocení adaptačního období.

(4) Žadatel adaptačního období absolvuje odbornou praxi v oboru restaurování vykonanou

a) v muzeu nebo galerii zřizovaných Ministerstvem kultury nebo krajem, v odborné organizaci státní památkové péče nebo Národní knihovně České republiky, pokud je v nich vytvořeno restaurátorské pracoviště, ve kterém je nejméně 1 zaměstnanec držitelem povolení

k restaurování pro restaurátorskou specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice, nebo

b) pod dohledem fyzické osoby, která je držitelem povolení k restaurování pro restaurátorskou specializaci, ve které žadatel hodlá působit v České republice, a která je současně pedagogem v oboru restaurování ve stejné specializaci na vysoké škole nebo vyšší odborné škole zařazené v síti škol a školských zařízení.^{11b)}

(5) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon činnosti restaurování, jsou stanoveny v příloze č. 3 k tomuto zákonu.

^{11e)} Zákon č. 18/2004 Sb.

^{11f)} § 5 odst. 1 zákona č. 18/2004 Sb.

^{11g)} § 10 odst. 2 vyhlášky č. 66/1988 Sb., kterou se provádí zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění vyhlášky č. 538/2002 Sb.

^{11h)} § 12 odst. 4 zákona č. 18/2004 Sb.“.

10. V § 21 odst. 2 se za slovo "může" vkládají slova "na žádost" a za slovo "organizacím" se vkládají slova " , popřípadě fyzické osobě".

11. V § 21 se za odstavec 2 vkládá nový odstavec 3, který zní:

"**(3)** Potřebnými předpoklady podle odstavce 2 se rozumí odborná kvalifikace fyzické osoby žádající o udělení povolení, nebo odborná kvalifikace fyzické osoby, která je v pracovním nebo jiném obdobném poměru k osobě žádající o udělení povolení, jejichž prostřednictvím bude zajištěna odbornost provádění archeologických výzkumů, a vybavení laboratorním zařízením a prostory nezbytně nutnými pro vědecké poznání a dokumentaci archeologických nálezů a dočasné uložení movitých archeologických nálezů. Odborná kvalifikace se prokazuje splněním formální kvalifikace, jíž je vysokoškolské vzdělání získané studiem v akreditovaném magisterském studijním programu^{11a)} v oblasti společenských věd se zaměřením na archeologii, a 2 roky odborné praxe."

Dosavadní odstavce 3 a 4 se označují jako odstavce 4 a 5.

12. V § 21 se doplňují odstavce 6 a 7, které znějí:

"**(6)** Fyzické osobě, která je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky, Ministerstvo kultury udělí za podmínek podle odstavce 2 povolení k provádění archeologických výzkumů, pokud jí je uznána odborná kvalifikace.

(7) V případě řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů státnímu příslušníkovi jiného členského státu Evropské unie než České republiky se vede spojené řízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů a o uznání odborné kvalifikace.^{11d)}"

13. Za § 21 se vkládají nové § 21a až 21c, které včetně nadpisu znějí:

"Uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky pro provádění archeologických výzkumů"

§ 21a

(1) Při uznávání odborné kvalifikace státního příslušníka jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen "uchazeč") postupuje Ministerstvo kultury podle zvláštního právního předpisu.^{11e)}

(2) Osoba, která je oprávněna provádět podle zvláštního právního předpisu archeologické výzkumy, aniž by požádala o uznání své odborné kvalifikace (dále jen "osoba oprávněná k výzkumům"),^{11f)} písemně oznámí svůj záměr provést archeologické výzkumy ve lhůtě 60 dnů před jejich zahájením Ministerstvu kultury. Na osobu oprávněnou k výzkumům se ustanovení § 21 odst. 2 nevztahuje.

(3) Oznámení podle odstavce 2 obsahuje

- a)** jméno a příjmení osoby oprávněné k výzkumům,
- b)** adresu pro doručování písemností na území České republiky,
- c)** předpokládanou dobu provádění archeologických výzkumů na území České republiky,
- d)** místo, kde se mají archeologické výzkumy provést,
- e)** důvody pro provedení archeologických výzkumů,
- f)** popis odborných postupů, které mají být při archeologických výzkumech použity,
- g)** oprávnění k provádění archeologických výzkumů, získané v jiném členském státě Evropské unie než České republice, nebo doklad vydaný příslušným orgánem jiného členského státu Evropské unie než České republiky o tom, že je tato osoba oprávněna provádět archeologické výzkumy ve státě původu nebo posledního pobytu v souladu s jeho právními předpisy,
- h)** doklad o formální kvalifikaci vydaný v jiném členském státě Evropské unie než České republice, popřípadě doklad o výkonu předmětné činnosti podle zvláštního právního předpisu,^{11e)}
- i)** smlouvu uzavřenou s muzeem o uložení movitých archeologických nálezů učiněných při provádění archeologických výzkumů.

(4) Pokud při posuzování oznámení podle odstavce 2 jsou osvědčeny skutečnosti, které odůvodňují obavu, že by osoba oprávněná k výzkumům mohla provedením archeologických výzkumů ohrozit nebo poškodit archeologické nálezy, anebo pokud osoba oprávněná k výzkumům tuto svoji oznamovací povinnost nesplní, Ministerstvo kultury jí provádění archeologických výzkumů zakáže do doby, než bude uznána její odborná kvalifikace podle zvláštního právního předpisu.^{11e)} V takovém případě je Ministerstvo kultury oprávněno přezkoumat odbornou kvalifikaci osoby oprávněné k výzkumům způsobem podle odstavce 1.

(5) Ministerstvo kultury může osobě oprávněné k výzkumům zakázat provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4 ve lhůtě 30 dnů ode dne doručení záměru provést archeologické výzkumy, nebo ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se dozvědělo o tom, že osoba oprávněná k výzkumům provádí archeologické výzkumy, které archeologické nálezy ohrožují nebo poškozují.

(6) Podání rozkladu proti rozhodnutí o zákazu provádění archeologických výzkumů vydaného ministerstvem podle odstavce 4 nemá odkladný účinek.

(7) Ministerstvo kultury vede evidenci uchazečů, kterým bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů, a osob oprávněných k výzkumům, do níž se zapisuje

a) jméno a příjmení uchazeče, kterému bylo uděleno povolení k provádění archeologických výzkumů,

b) jméno a příjmení osoby oprávněné k výzkumům,

c) adresa pro doručování písemností na území České republiky,

d) předpokládaná doba provádění archeologických výzkumů na území České republiky osobou oprávněnou k výzkumům,

e) zákaz provádění archeologických výzkumů podle odstavce 4.

Ochrana osobních údajů, které se zapisují do evidence, se řídí zvláštním právním předpisem.^{11c)}

§ 21b

(1) Pokud bylo uchazeči Ministerstvem kultury uloženo podle zvláštního právního předpisu^{11h)} kompenzační opatření formou rozdílové zkoušky, určí Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy na žádost Ministerstva kultury ve lhůtě 2 měsíců ode dne doručení této žádosti vysokou školu, na které uchazeč složí uloženou rozdílovou zkoušku.

(2) Ministerstvo kultury v žádosti podle odstavce 1 stanoví rozsah rozdílové zkoušky, která může zahrnovat ověření jak teoretických znalostí, tak i praktických dovedností uchazeče. Podrobnosti obsahu a formy rozdílové zkoušky stanoví určená škola.

(3) Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů, jsou stanoveny v příloze č. 4 k tomuto zákonu.

§ 21c

Povinnosti stanovené oprávněným organizacím v § 21 odst. 4, § 22, § 23 odst. 3 a § 24 platí pro osobu oprávněnou k výzkumům obdobně."

14. V § 35 odst. 1 písm. b) se za slova "§ 12" vkládají slova " , § 14b odst. 2".

15. V § 35 odst. 1 písm. g) se slova "obnovu kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o kulturní památky".

16. V § 35 se na konci odstavce 1 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se nové písmeno i), které zní:

"i) provádí restaurování, jde-li o kulturní památku, při zákazu uloženém podle § 14b odst. 4."

17. V § 35 odst. 2 písm. c) se slova "obnovu národních kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o národní kulturní památky".

18. V § 35 odst. 2 písm. f) se za slova "§ 21 odst. 3" vkládají slova " , § 21a odst. 2".

19. V § 35 se na konci odstavce 2 tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno h), které zní:

"h) provádí archeologické výzkumy při zákazu uloženém podle § 21a odst. 4."

20. V § 39 odst. 1 písm. b) se slova " , § 22 odst. 2, § 23 odst. 2" zrušují.

21. V § 39 odst. 1 písm. h) se slova "obnovu kulturních památek" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o kulturní památky".

22. V § 39 odst. 2 písm. f) se slova "obnovu národních kulturních památek uvedených v" nahrazují slovy "restaurování, jde-li o národní kulturní památky, podle".

23. V § 39 odst. 2 písm. g) se za slova "stanovenou v" vkládají slova "§ 21a odst. 2".

24. Doplňují se přílohy č. 3 a 4, které znějí:

"Příloha č. 3 k zákonu č. 20/1987 Sb.

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro výkon činnosti restaurování

a) dějiny a filosofie umění a uměleckého řemesla, včetně ikonografie, se zaměřením na české země a Evropu,

b) dějiny architektury se zaměřením na české země a Evropu,

c) heraldika se zaměřením na české země a Evropu,

d) teorie a metody památkové péče ve vztahu k restaurování, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,

e) estetika a etika restaurování,

f) metody prezentace děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací,

- g) muzejnictví, restaurování a konzervace sbírkových předmětů a předmětů kulturní hodnoty,
- h) fyzikální a chemické metody restaurátorského průzkumu díla, interpretace výsledků a komplexní vyhodnocení průzkumu pro stanovení vhodného technologického postupu při restaurování,
- i) chemické, biologické a fyzikální procesy, způsobující poškození děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací, odpovídající restaurátorské a konzervační metody,
- j) historické techniky a technologie restaurování,
- k) současné techniky a technologie restaurování,
- l) restaurátorské a konzervační materiály,
- m) chemie se zaměřením na restaurátorskou problematiku,
- n) mineralogie (petrografie) se zaměřením na restaurování,
- o) výtvarná příprava (figurální a nefigurální kresba a malba, modelování),
- p) provádění kopií děl výtvarných umění a uměleckořemeslných prací,
- q) metody dokumentace restaurování, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru restaurování,
- s) odborná praxe pod dohledem kvalifikované osoby při restaurování v příslušné specializaci,
- t) samostatně a komplexně provedené restaurování děl výtvarných umění nebo uměleckořemeslných prací v příslušné specializaci, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- u) závěrečná vědecká nebo jiná odborná písemná práce v oboru restaurování,
- v) český jazyk, popřípadě jeden světový jazyk.

Příloha č. 4 k zákonu č. 20/1987 Sb.

Teoretické a praktické oblasti, které tvoří obsah vzdělání a přípravy vyžadované v České republice pro provádění archeologických výzkumů

- a) obecné dějiny, dějiny filosofie a dějiny kultur od pravěku přes starověk a středověk po moderní civilizace,
- b) dějiny umění a uměleckých řemesel,
- c) dějiny osídlení se zaměřením na české země a Evropu,

- d) egyptská, egejská, řecká, etruská a římská archeologie, archeologie Kypru a Předního Východu,
- e) starožitnosti ve vztahu k archeologii,
- f) biologická antropologie,
- g) mytologie a náboženství v dějinách hmotné kultury včetně ikonografie,
- h) topografie,
- i) epigrafika a numismatika,
- j) teorie a metody památkové péče ve vztahu k provádění archeologických výzkumů, výkon památkové péče podle platné právní úpravy,
- k) etika provádění archeologických výzkumů,
- l) metody prezentace archeologických nálezů,
- m) preventivní ochrana archeologických nálezů a muzejnictví,
- n) metody vědecké archeologie pravěké, prehistorické, středověké a novověké,
- o) teorie a odborná výkopová praxe archeologických výzkumů,
- p) nauka o materiálech a technologiích pro účely archeologie,
- q) metody dokumentace archeologických výzkumů, odborná fotografie,
- r) využití výpočetní a jiné soudobé techniky v oboru archeologie,
- s) samostatně a komplexně provedený archeologický výzkum, včetně obhajoby před odbornou komisí,
- t) závěrečná vědecká práce v oboru archeologie,
- u) český jazyk, jeden světový jazyk a základy latiny a řečtiny."

§ 43

Přechodná ustanovení

(1) Nařízení o udělení povolení k restaurování nebo o odnětí povolení k restaurování podle § 14a zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zahájená přede dnem účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.

(2) Nařízení o udělení povolení k provádění archeologických výzkumů nebo o odnětí povolení k provádění archeologických výzkumů podle § 21 zákona č. 20/1987 Sb., o státní

památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zahájena přede dnem účinnosti tohoto zákona se vztahují dosavadní právní předpisy.

ČÁST ŠESTÁ

Změna zákona o geologických pracích

§ 44

Zákon č. 62/1988 Sb., o geologických pracích, ve znění zákona č. 543/1991 Sb., zákonného opatření Předsednictva České národní rady č. 369/1992 Sb., zákona č. 366/2000 Sb. a zákona č. 320/2002 Sb., se mění takto:

1. Nadpis § 3 zní: "Oprávnění k projektování, provádění a vyhodnocování geologických prací a osvědčení odborné způsobilosti".

2. V § 3 odstavec 1 zní:

"**(1)** Geologické práce

a) prováděné v rámci podnikatelské činnosti,

b) prováděné se zásahem do pozemku,

c) jejichž výsledky slouží k plnění práv a povinností orgánů veřejné správy

jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat pouze ty fyzické a právnické osoby, splňující podmínky stanovené právními předpisy (dále jen "organizace"), u nichž tyto práce řídí a za jejich výkon odpovídá fyzická osoba s osvědčením odborné způsobilosti geologické práce projektovat, provádět a vyhodnocovat (dále jen "odpovědný řešitel geologických prací")."

3. V § 3 odstavec 2 včetně poznámek pod čarou č. 1b), 1c), 1d) a 1e) zní:

"**(2)** Geologické práce, které nespádají do prací uvedených v odstavci 1, jsou oprávněny projektovat, provádět a vyhodnocovat

a) vědecké ústavy,^{1b)} vysoké školy,^{1c)} střední školy, vyšší odborné školy^{1d)} a muzea^{1e)} při plnění svých vědeckých nebo pedagogických úkolů,

b) Česká geologická služba.

^{1b)} Zákon č. 130/2002 Sb., o podpoře výzkumu a vývoje z veřejných prostředků a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o podpoře výzkumu a vývoje), ve znění pozdějších předpisů.

^{1c)} Zákon č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů.

^{1d)} Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

^{1e)} Zákon č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů.“.

4. V § 3 odstavec 4 včetně poznámek pod čarou č. 2a) a 2b) zní:

"(4) Podmínkou odborné způsobilosti je vysokoškolské vzdělání geologického směru, odborná praxe v oboru minimálně tři roky, zahrnující podíl na řešení geologických úkolů, odborná úroveň dosavadních prací, složení zkoušky ze znalosti potřebných předpisů^{2a)} a bezúhonnost.^{2b)} U žadatelů s více než desetiletou odbornou praxí může v odůvodněných případech ministerstvo prominout nesplnění podmínky vysokoškolského vzdělání geologického směru. K posouzení odborné úrovně dosavadních prací pověří ministerstvo odborné garanty z řad odborníků doporučených profesními sdruženími. Doklady potřebné k prokázání odborné způsobilosti, obory a specializace, pro něž se osvědčuje odborná způsobilost, rozsah potřebných znalostí právních předpisů souvisejících s geologickými pracemi, postup při ověřování odborné způsobilosti a způsob evidence a zveřejňování vydaných osvědčení stanoví ministerstvo vyhláškou.

^{2a)} Například zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 44/1988 Sb., o ochraně a využití nerostného bohatství (horní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 61/1988 Sb., o hornické činnosti, výbušninách a o státní báňské správě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1966 Sb., o péči o zdraví lidu, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 151/2000 Sb., o telekomunikacích a o změně dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

^{2b)} Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů.“.

ČÁST OSMÁ

Změna notářského řádu

§ 46

Zákon č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění zákona č. 82/1998 Sb., zákona č. 30/2000 Sb., zákona č. 370/2000 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., zákona č. 317/2001 Sb., zákona č. 352/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 6/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 349/2002 Sb., nálezu Ústavního soudu uveřejněného pod č. 476/2002 Sb. a zákona č. 88/2003 Sb., se mění takto:

1. § 73 zní:

"§ 73

Ověřování shody opisu nebo kopie s listinou

(1) Vidimace se provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy notář posoudil shodu opisu s listinou. Ověřovací doložka obsahuje

- a) údaj o ověření toho, že opis doslovně souhlasí s listinou, z níž byl pořízen,
- b) údaj o tom, z kolika listů nebo archů se skládá listina, z níž byl opis pořízen, a z kolika listů nebo archů se skládá její opis,
- c) údaj o tom, že opis je částečný, není-li opis úplný,
- d) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,
- e) otisk úředního razítka notáře a podpis ověřujícího.

(2) Notář odmítne vidimaci provést,

a) je-li listinou, z níž je opis pořízen, listina, jejíž jedinečnost nelze ověřeným opisem nahradit, zejména občanský průkaz, vojenský průkaz, pas, nebo jiný průkaz, směnka, šek, nebo jiný cenný papír, vkladní knížka, geometrický plán, rysy a technické kresby,

b) jestliže ověřující nezná jazyk, ve kterém je listina, z níž je opis pořízen, vyhotovena, a není předložen její překlad do českého jazyka tlumočnickem; to neplatí, jestliže je před ověřujícím opis této listiny pořízen prostřednictvím kopírovacího zařízení,

c) jsou-li v listině, jejíž shoda s opisem má být ověřena, změny, doplňky, vsuvky nebo škrty, které by mohly zeslabit její věrohodnost,

d) jestliže se opis doslovně neshoduje s listinou, z níž byl pořízen.

Ustanovení § 53 není tímto ustanovením dotčeno.

(3) Vidimací se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů uvedených v listině a jejich soulad s právními předpisy a notář za obsah listiny neodpovídá."

2. V § 74 odst. 1 se slova "určitá osoba" nahrazují slovy "fyzická osoba před ním".

3. V 74 odst. 2 se slova "vyznačí na listině formou ověřovací doložky, která obsahuje" nahrazují slovy "provede ověřovací doložkou neodkladně poté, kdy před notářem v jeho přítomnosti byla listina podepsána nebo byl podpis na listině se již nacházející uznán za vlastní, a to neodkladně po podepsání nebo uznání; ověřovací doložka obsahuje".

4. V § 74 odst. 2 písmeno e) zní:

"e) místo a datum vyhotovení doložky o ověření; ustanovení § 59 odst. 2 věty první se nepoužije,".

ČÁST DEVÁTÁ

ÚČINNOST

§ 47

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost, s výjimkou ustanovení § 28 odst. 1, § 28 odst. 2 písm. a), c), d) a j), § 28 odst. 4, § 38, 39 a části čtvrté, která nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 189/2008 Sb. Čl. II

Řízení o uznání odborné kvalifikace a jiné způsobilosti, která nebyla pravomocně skončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních předpisů.

Přechodné ustanovení zavedeno zákonem č. 126/2016 Sb. Čl. II

Řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle zákona č. 18/2004 Sb., ve znění účinném přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona.

Zaorálek v. r.

Klaus v. r.

Špidla v. r.

Poznámky pod čarou

¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací.

Čl. 39, 43 a 49 Smlouvy o založení Evropského společenství.

²⁾ Čl. 23 a čl. 24 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS.

^{2a)} Čl. 11 odst. 1 písm. a) a c) a čl. 21 odst. 1 směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

- ^{2b)} Čl. 12 písm. a) směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu.
- ^{2c)} Čl. 14 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny; § 13 a 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.
- ^{2d)} Čl. 23, čl. 26 odst. 1 a 3 a čl. 27 odst. 3 směrnice Rady 2004/83/ES ze dne 29. dubna 2004 o minimálních normách, které musí splňovat státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státní příslušnosti, aby mohli žádat o postavení uprchlíka nebo osoby, která z jiných důvodů potřebuje mezinárodní ochranu, a o obsahu poskytnuté ochrany.
- ^{2e)} Čl. 17 odst. 1 směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby.
- ^{2f)} Čl. 11 odst. 1 směrnice Rady 2004/81/ES ze dne 29. dubna 2004 o povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, kteří jsou oběťmi obchodování s lidmi nebo obdrželi pomoc k nedovolenému přistěhovalectví a kteří spolupracují s příslušnými orgány.
- ^{2g)} Část sedmá zákona č. 95/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta, ve znění pozdějších předpisů. Hlava VII zákona č. 96/2004 Sb., o podmínkách získávání a uznávání způsobilosti k výkonu nelékařských zdravotnických povolání a k výkonu činností souvisejících s poskytováním zdravotní péče a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o nelékařských zdravotnických povoláních), ve znění pozdějších předpisů.
- ^{2j)} § 381 obchodního zákoníku.
§ 244 a násl. zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- ^{2k)} Příloha I směrnice 2005/36/ES.
- ^{2l)} Úmluva o statutu Evropských škol, přijatá v Lucemburku dne 21. června 1994 (č. 122/2005 Sb. m. s.).
- ³⁾ Příloha IV směrnice 2005/36/ES.
- ⁴⁾ Příloha III směrnice 2005/36/ES.
- ^{4b)} Článek 14 odst. 2 a 3 směrnice 2005/36/ES.
- ⁵⁾ Například zákon č. 417/2004 Sb., o patentových zástupcích a o změně zákona o opatřeních na ochranu průmyslového vlastnictví, ve znění pozdějších předpisů.
- ⁶⁾ § 3 zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce.
- ^{6a)} Zákon č. 634/2004 Sb., o správních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů.

7) Zákon č. 36/1967 Sb., o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.
Vyhláška č. 37/1967 Sb., k provedení zákona o znalcích a tlumočnících, ve znění pozdějších předpisů.

8) Zákon č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů.

§ 7 písm. d) zákona č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění zákona č. 132/2000 Sb. a zákona č. 284/2002 Sb.

§ 87 písm. m), § 89 a 90 a § 95 odst. 9 zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

Vyhláška č. 385/1991 Sb., o uznávání rovnocennosti a podmínkách nostrifikace vysvědčení vydaných zahraničními školami, ve znění vyhlášky č. 332/1998 Sb.

9) § 27a odst. 3 zákona č. 29/1984 Sb., ve znění zákona č. 138/1995 Sb.
Zákon č. 564/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

10) § 48 a 49 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 147/2001 Sb.

11) Čl. 9 odst. 2 směrnice 89/48/EHS.

Čl. 13 odst. 2 směrnice 92/51/EHS.

12) Čl. 10 směrnice 89/48/EHS.

Čl. 14 směrnice 92/51/EHS.

13) Například čl. 15 směrnice 92/51/EHS.

14) Příloha ke směrnici Rady 89/48/EHS.

15) Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

15a) § 78 až 81 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

15b) § 6 a § 104 až 107 zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon).

15c) § 108 zákona č. 561/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

15d) Například § 55 a 57 zákona č. 111/1998 Sb., ve znění zákona č. 552/2005 Sb.

16) Zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

17) Článek 50 odst. 3 Smlouvy o založení Evropského společenství.

17a) Směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty.

17b) Zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁸⁾ Zákon č. 219/2000 Sb., o majetku České republiky a jejím vystupování v právních vztazích, ve znění pozdějších předpisů.

¹⁹⁾ Zákon č. 95/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Zákon č. 96/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů.

²⁰⁾ Čl. 14 odst. 1 písm. d) a čl. 14 odst. 4 směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci.

§ 42i zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů.

²¹⁾ Čl. 12 odst. 1 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě.

§ 42g zákona č. 326/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů.